

Nový začátek pro Evropu: Moje agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu

Politické směry

pro příští
Evropskou komisi

Úvodní projev

na plenárním zasedání
Evropského parlamentu

Jean-Claude Juncker

kandidát na předsedu
Evropské komise

Štrasburk, 15. července 2014

Dát Evropu do pohybu

Hlavní poselství

projevu nově zvoleného
předsedy Junckera před
Evropským parlamentem

Prohlášení

na plenárním zasedání
Evropského parlamentu
před jeho hlasováním
o sboru komisařů

Štrasburk 22. října 2014

Jean-Claude Juncker

kandidát na předsedu
Evropské komise

**Nový začátek pro Evropu:
Moje agenda pro zaměstnanost, růst,
spravedlnost a demokratickou změnu**

Politické směry
pro příští Evropskou komisi

Úvodní projev na plenárním zasedání
Evropského parlamentu

Štrasburk, 15. července 2014

Nový začátek pro Evropu: Moje agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu

Politické směry pro příští Evropskou komisi

Evropa prošla v uplynulých letech nejhorší finanční a hospodářskou krizí od druhé světové války. Orgány EU a vlády členských států musely přijmout dosud bezprecedentní opatření, aby stabilizovaly ekonomiku, konsolidovaly veřejné finance a zabránily tomu, aby výsledky desetiletí trvajících evropské integrace přišly vniveč. Nejhoršímu jsme dokázali zabránit. Byl zachován vnitřní trh i integrita eurozóny a do Evropy se nyní pomalu, ale jistě vrací hospodářský růst a důvěra.

Krise si však vyžádala oběti. O práci přišlo přes šest milionů osob a nezaměstnanost mezi mladými lidmi dosáhla rekordní výše. Několik členských států je dosud velmi vzdáleno cíli obnovit udržitelný hospodářský růst a adekvátní úroveň investic. Důvěra v evropský projekt je v řadě zemí na svém historickém minimu.

Kroky přijaté během krize lze přirovnat k opravě hořícího letadla za letu. Tyto kroky přinesly vesměs úspěch, avšak došlo i k chybám. Sociální spravedlnost přicházela zkrátka. Utrpěla demokratická legitimita, neboť řadu nových nástrojů bylo třeba vytvářet mimo právní rámec Evropské unie. Evropa, která strávila několik let řešením krize, však nyní zjišťuje, že mnohdy není dostatečně připravena na současné globální výzvy, ať již je s sebou přináší digitální věk, soutěž v inovacích a osvojování dovedností, vzácnost přírodních zdrojů, bezpečnost potravin, náklady na energii, dopad změny klimatu, stárnutí populace či utrpení a chudoba na vnějších hranicích Evropy.

Nyní, kdy po květnových volbách do Evropského parlamentu zahajujeme nový legislativní cyklus, **přišel čas zvolit nový přístup.**

Jakožto kandidát na funkci předsedy Evropské komise spatřuji svůj hlavní úkol v tom, vybudovat v Evropě po odeznění krize nové mosty, obnovit důvěru evropských občanů, soustředit politiku na hlavní problémy, jimž čelí naše ekonomika a společnost, a posílit demokratickou legitimitu na bázi metody Společenství.

Před volbami do Evropského parlamentu jsem se o funkci předsedy Komise ucházel ve volební kampani jako hlavní kandidát Evropské lidové strany, a to vedle Martina Schulze za Stranu evropských socialistů, Guye Verhofstadta za Alianci liberálů a demokratů pro Evropu a Evropskou demokratickou stranu, Ska Kellerové a Josého Bové za Evropskou stranu zelených a Alexise Tsiprase za Stranu evropské levice. Následně jsem byl dne 27. června 2014 navržen Evropskou radou jako kandidát na funkci předsedy Evropské komise. Tímto návrhem, jemuž předcházely náležité konzultace se zástupci Evropského parlamentu, vzala Evropská rada na zřetel výsledek voleb do Evropského parlamentu, v nichž má strana získala největší počet mandátů.

Vůbec poprvé je tak vytvořena přímá vazba mezi výsledkem evropských voleb a návrhem předsedy Evropské komise. Děje se tak v odpověď na výzvy, jež z Evropského parlamentu zaznívají po několik desítek let. Tímto krokem můžeme obohatit evropský rozhodovací proces o tolik potřebnou doplňující dávku demokratické legitimacy v souladu s pravidly a postupy parlamentní demokracie. Máme též jedinečnou příležitost k novému začátku.

Po konfrontacích volební kampaně je nyní čas spolupracovat. Navzdory tomu, co nás odlišuje, shodujeme se podstatnou měrou na hlavních prioritách, jimž je zapotřebí se na evropské úrovni věnovat. Mým záměrem je spolupracovat s Vámi se všemi na tom, aby byl napříč institucemi EU vybudován široký konsenz o tom, co musíme pro Evropany udělat, a aby po slovech následovaly činy a realizace toho, na čem se dohodneme.

Po výměně názorů se všemi politickými skupinami v nově zvoleném Evropském parlamentu proto nyní předstupuji s návrhem obnovit Evropskou unii prostřednictvím **Agendy pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu** - agendy zaměřené na oblasti, v nichž je Evropská unie schopna přinést skutečný posun.

Má agenda se bude soustředit **deset oblastí politiky**, v nichž budu klást důraz na konkrétní dosahované výsledky. Členskými státy přenechám ostatní oblasti politiky, v nichž mají větší legitimitu a jsou lépe vybaveny na to, aby nabízely efektivní politické odpovědi na úrovni vnitrostátní, regionální či místní v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality. **Přeji si takovou Evropskou unii, která je větší a ambicióznější ve významných záležitostech, a naopak menší a skromnější u témat méně významných.**

K uvedeným deseti oblastem politiky, jimž se chci v rámci Agendy pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu věnovat, patří:

1. Nový impulz pro zaměstnanost, růst a investice

Mou první prioritou ve funkci předsedy Komise bude posílit konkurenceschopnost Evropy a podporovat investice v zájmu tvorby pracovních míst. Již během prvních tří měsíců ve funkci hodlám v kontextu přezkumu strategie Evropa 2020 předložit **ambiciózní soubor opatření ve službách zaměstnanosti, růstu a investic**.

Nevěřím, že jsme schopni vystavět udržitelný růst na základech z rostoucích dluhů - o tom jsme se přesvědčili během krize. Jsem si též dobře vědom toho, že nová pracovní místa tvoří především společnosti, a nikoli vlády či instituce EU. Věřím však, že jsme s to mnohem lépe využívat společného rozpočtu EU a Evropské investiční banky (EIB). Těchto veřejných finančních prostředků, jež máme na úrovni Unie k dispozici, musíme využít k tomu, abychom podpořili soukromé investice do reálné ekonomiky. Při čerpání těchto veřejných prostředků přitom potřebujeme inteligentnější investice, větší zacílení, méně regulace a větší flexibilitu. Tímto způsobem bychom měli být podle mého názoru schopni **aktivovat v následujících třech letech dodatečné veřejné a soukromé investice do reálné ekonomiky v objemu až 300 miliard EUR**.

Za tímto účelem musíme zkvalitnit prostředí pro investice a zvýšit absorpci finančních prostředků. Měla by být zintenzivněna a rozšířena příprava projektů, na níž pracují EIB a Komise. Je třeba identifikovat a podporovat nové, udržitelné projekty, jež přinesou nová pracovní místa a pomohou obnovit konkurenceschopnost Evropy. Mají-li být reálné projekty i uskutečňovány, musíme vyvinout efektivnější finanční nástroje, mimo jiné ve formě půjček a záruk s větší rizikovou kapacitou. Zvážit je nutno i další navýšení základního kapitálu EIB.

Výsledné dodatečné investice by měly přednostně směřovat do **infrastruktury, zejména do širokopásmových a energetických sítí a do dopravní infrastruktury v průmyslových centrech, dále do vzdělávání, výzkumu a inovací, jakož i do energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti**. Významná částka by měla plynout do projektů, které dokáží pomoci mladší generaci najít si opět slušné zaměstnání a které doplní již zavedený **systém záruk pro mladé lidi**, jehož realizaci je nutno urychlit a postupně rozšířit.

Přezkumu víceletého finančního rámce v polovině období, který je plánován na konec roku 2016, bychom měli využít k tomu, abychom posílili orientaci rozpočtu EU na zaměstnanost, hospodářský růst a konkurenceschopnost.

Pokud jde o čerpání vnitrostátních rozpočtů pro účely růstu a investic, musíme v souladu se závěry Evropské rady ze dne 27. června 2014 respektovat **Pakt o stabilitě a růstu** a současně co nejlépe využívat mechanismu flexibility, který je zakomponován do stávající úpravy tohoto paktu ve znění novelizovaném v letech 2005 a 2011. Mám v této souvislosti v úmyslu vydat konkrétní pokyny, a to v rámci uvedeného ambiciózního souboru opatření ve službách zaměstnanosti, růstu a investic.

Zaměstnanost, hospodářský růst a investice se do Evropy vrátí pouze v případě, vytvoříme-li **správné regulační prostředí a budeme-li napomáhat podnikání**

a tvorbě pracovních míst. Inovace a konkurenceschopnost nesmíme dusit příliš normativní a detailní regulací, zejména v případě malých a středních podniků. Tyto podniky jsou páteří naší ekonomiky a tvoří přes 85 % nových pracovních míst v Evropě a naší povinností je zbavit tyto podniky nadměrné regulační zátěže. Mám proto v úmyslu svěřit jednomu z místopředsedů Komise odpovědnost za lepší regulaci a uložit mu, aby spolu s Parlamentem a Radou zjistil, kde se na úrovni evropské a vnitrostátní vyskytuje zbytečná byrokracie, kterou by bylo možno v rámci uvedeného souboru opatření ve službách zaměstnanosti, růstu a investic rychle odstranit.

2. Propojený jednotný digitální trh

Věřím, že velkých příležitostí, jež nabízejí digitální technologie bez hranic, musíme využívat mnohem lépe. Aby se nám to podařilo, budeme muset mít odvahu překonat rozdíly mezi členskými státy v regulaci telekomunikací, v předpisech o autorských právech a ochraně osobních údajů, ve správě rádiového spektra a v uplatňování soutěžního práva.

Tímto způsobem dokážeme zajistit, aby byli evropští občané s to již brzy používat mobilní telefony po celé Evropě, aniž by museli hradit roamingové poplatky. Dokážeme zajistit, aby spotřebitelé měli prostřednictvím elektronických zařízení přístup ke službám, hudbě, filmům a sportovním přenosům bez ohledu na to, kde se v Evropě nacházejí, a bez ohledu na hranice. Dokážeme nastavit rovné podmínky, za nichž budou všechny společnosti nabízející v Evropské unii zboží a služby podléhat týmž předpisům o ochraně osobních údajů a ochraně spotřebitele bez ohledu na to, kde mají umístěn svůj server. **Vybudujeme-li propojený jednotný digitální trh, dokážeme během funkčního období příští Komise generovat v Evropě dodatečný hospodářský růst v hodnotě až 250 miliard EUR,** a tím vytvořit zejména pro nezaměstnané mladé lidi stovky tisíc pracovních příležitostí a dynamickou znalostní společnost.

Hodlám proto během prvních šesti měsíců ve funkci podniknout **ambiciózní legislativní kroky, jež vytvoření takto propojeného jednotného digitálního trhu umožní.** Za tímto účelem by měla být zejména urychleně dokončena jednání o společných evropských pravidlech ochrany osobních údajů, měly by být vytyčeny vyšší cíle probíhající reformě předpisů o telekomunikacích, s ohledem na digitální revoluci a změnu chování spotřebitelů by měly být modernizovány předpisy o autorských právech a modernizací a zjednodušením by měla projít i pravidla, jež platí pro nákupy spotřebitelů realizované online a pomocí digitálních prostředků. Tato opatření by měla jít ruku v ruce s úsilím o rozvoj digitálních dovedností a digitálního učení v celé společnosti a o zjednodušení podmínek pro zakládání nových inovativních podniků. Zintenzivnění využívání digitálních technologií a služeb online by se mělo stát jednou z horizontálních oblastí politiky, která se zaměřuje na všechna odvětví ekonomiky a veřejného sektoru.

3. Unie musí být odolnější v energetické oblasti a mít progresivní politiku v oblasti změny klimatu

Současné geopolitické události nám důrazně připomněly, že Evropa příliš spoléhá na dovoz paliv a zemního plynu. Chci proto reformovat a restrukturalizovat evropskou

energetickou politiku na **novou evropskou energetickou unii**. Musíme spojit své zdroje, kombinovat naši infrastrukturu a sjednotit naši vyjednávací pozici vůči třetím zemím. Musíme rozšířit paletu našich zdrojů energie a snížit vysokou energetickou závislost některých našich členských států.

Chci, aby náš evropský energetický trh byl i nadále otevřený našim sousedům. **Pokud však ceny energie z východu příliš vzrostou, ať už z obchodního nebo z politického hlediska, měla by mít Evropa možnost velmi rychle přejít k jiným dodavatelským kanálům.** Musíme mít možnost měnit směr toků energie, bude-li to nezbytné.

Musíme také na našem kontinentu zvýšit podíl obnovitelných zdrojů energie. Nejedná se pouze o odpovědnou politiku v oblasti změny klimatu. Pokud chceme mít k dispozici cenově dostupnou energii i ve střednědobém horizontu, je to zároveň imperativem i pro oblast průmyslové politiky. Jsem pevně přesvědčen o potenciálu zeleného růstu. **Proto chci, aby se evropská energetická unie stala světovou jedničkou v oblasti obnovitelných zdrojů energie.**

Rovněž bych rád výrazně přispěl ke zlepšení energetické účinnosti, a to nad rámec cíle pro rok 2020, zejména pokud jde o budovy, a jsem v tomto směru nakloněn ambiciózním a závazným cílům, které dále sledují současné záměry v oblasti energetické účinnosti. Chci, aby Evropská unie stála v čele boje proti globálnímu oteplování, a to jak před zasedáním OSN v Paříži v roce 2015, tak i v letech následujících, v souladu s cílem omezení nárůstu teploty na maximálně dva stupně Celsia v porovnání s předindustriální úrovní. Je to náš vklad pro budoucí generace.

4. Lepší a spravedlivější vnitřní trh a posílená průmyslová základna

Náš vnitřní trh je tím nejlepším aktivem, které Evropa v době silící globalizace má. Přeji si proto, aby budoucí Komise stavěla na síle našeho jednotného trhu, a jeho potenciál tak mohl být plně využit ve všech směrech. Musíme dokončit vnitřní trh výrobků i služeb tak, aby se stal pro naše podniky a průmysl odrazovým můstkem k úspěchu ve světové ekonomice, a to i pokud jde o zemědělské produkty.

Pevně věřím, že musíme zachovat a posílit vysoce výkonnou průmyslovou základnu pro náš vnitřní trh, protože představa, že by růst v Evropě mohl být vybudován pouze na základě služeb, je naivní. **Odvětví průmyslu EU by do roku 2020 mělo vytvářet opět alespoň 20 % HDP, přičemž dnes je to méně než 16 %.** To by mělo zajistit, aby si Evropa udržela celosvětovou vedoucí pozici s vysoce kvalifikovanými pracovními místy ve strategických odvětvích, jako je automobilový průmysl, výroba letadel, inženýrství, kosmický průmysl, chemický a farmaceutický průmysl. K dosažení tohoto cíle je zapotřebí stimulovat investice do nových technologií, zlepšit podnikatelské prostředí, usnadnit přístup na trhy a k financování, zejména pro malé a střední podniky, a zajistit, aby pracovníci měli dovednosti odpovídající potřebám průmyslu.

Trvalou prioritou je dořešení problémů našeho bankovního sektoru a podpora soukromých investic. Byl jsem velkým zastáncem přísnějších kontrol bank prostřednictvím jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení problémů s jednotným fondem pro řešení problémů, který bude postupně

budován. Moje Komise bude aktivní a bdělá při zajišťování toho, aby byla nová pravidla dohledu a řešení zavedena v plném rozsahu, a evropské banky se tak staly stabilnějšími a mohly se vrátit k poskytování úvěrů reálné ekonomice.

Průběžně bychom podle mého názoru měli doplnit nová evropská pravidla pro banky prostřednictvím **Unie kapitálových trhů**. Abychom zlepšili financování našeho hospodářství, měli bychom dále rozvíjet a integrovat kapitálové trhy. To by mohlo snížit náklady na získávání kapitálu, zejména pro malé a střední podniky, a snížit naši velmi vysokou závislost na financování ze strany bank. Zvýšila by se tím také atraktivita Evropy jako místa pro investice.

Volný pohyb pracovníků byl vždy jedním ze základních pilířů vnitřního trhu, který budu hájit, přestože uznávám právo vnitrostátních orgánů bojovat proti jeho zneužívání a proti podvodným nárokům. Domnívám se, že bychom volný pohyb měli vnímat jako ekonomickou příležitost, nikoli jako hrozbu. Proto bychom měli podporovat **mobilitu pracovní síly**, zejména v oblastech s dlouhodobě volnými pracovními místy a nesouladem mezi nabízenými a požadovanými pracovními dovednostmi. Zároveň budu dbát na to, aby byla důsledně prováděna **směrnice o vysílání pracovníků**, a budu iniciovat cílený přezkum této směrnice s cílem zajistit, aby v Evropské unii nebylo místo pro sociální dumping. **V naší Unii by za tutéž práci na témže místě měli být pracovníci odměňováni stejným způsobem.**

Na našem vnitřním trhu potřebujeme větší spravedlnost. Uznáváme sice pravomoc členských států, pokud jde o jejich daňové systémy, měli bychom ale posílit naše úsilí **v boji proti daňovým únikům a daňovým podvodům**, aby všichni přispívali spravedlivým dílem. Budu zejména naléhat na pokračování administrativní spolupráce mezi daňovými orgány a činností spojených s přijetím společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob a daně z finančních transakcí na úrovni EU. Navrhovaná posílená pravidla Unie proti praní peněz by měla být přijata rychle a s ambiciózním obsahem, zejména pokud jde o zjišťování totožnosti skutečných vlastníků a zlepšení hloubkové kontroly klienta.

5. Hlubší a spravedlivější hospodářská a měnová unie

V příštích pěti letech budu pokračovat v reformě naší hospodářské a měnové unie s cílem zachovat stabilitu naší společné měny a posílit konvergenci hospodářské a fiskální politiky, jakož i politiky trhu práce mezi členskými státy, které sdílejí jednotnou měnu. Budu se o to snažit na základě „zpráv čtyř předsedů“ a plánu Komise na vytvoření prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie, přičemž budu mít stále na zřeteli sociální rozměr Evropy.

Krise byla jen pozastavena. Získaného času musíme využít ke konsolidaci a doplnění bezprecedentních opatření, která jsme přijali během krize, jejich zjednodušení a zvýšení jejich sociální legitimacy. Stabilita naší jednotné měny a spolehlivost veřejných financí jsou pro mě stejně důležité jako sociální spravedlnost při provádění potřebných strukturálních reforem.

Během prvního roku svého mandátu chci zahájit **legislativní a nelegislativní iniciativy k prohloubení hospodářské a měnové unie**. To bude zahrnovat přezkum zaměřený na stabilitu „balíčku šesti legislativních aktů“ a „balíčku dvou

legislativních aktů" (jak je v těchto legislativních aktech stanoveno), návrhy na podporu dalších strukturálních reforem (v případě potřeby pomocí dodatečných finančních pobídek a cílené fiskální kapacity na úrovni eurozóny) a návrh na účinnější vnější zastupování naší hospodářské a měnové unie.

Ve střednědobém horizontu musíme podle mého názoru upravit způsob, jakým udělujeme podmíněnou podporu stability zemím eurozóny v obtížné situaci. V budoucnu bychom měli být schopni nahradit „trojku“ subjektem s větší demokratickou legitimitou a odpovědností, se základem v evropských institucích a s posílenou parlamentní kontrolou na evropské i vnitrostátní úrovni. Rovněž navrhuji, aby v budoucnu jakýkoliv program podpory nebo reformy prošel nejen posouzením fiskální udržitelnosti, ale i posouzením **sociálního dopadu**. O sociálních dopadech strukturálních reforem je třeba vést veřejnou diskusi a boj proti chudobě musí být prioritou. Jsem přesvědčeným zastáncem *sociálního* tržního hospodářství. Se sociálním tržním hospodářstvím není slučitelné, že během krize majitelé lodí a spekulanti bohatnou, zatímco důchodci již nemají dostatek prostředků na živobytí.

6. Přiměřená a vyvážená dohoda o volném obchodu s USA

Během mého předsednictví bude Komise v duchu vzájemných a oboustranných výhod a transparentnosti jednat se Spojenými státy americkými o přiměřené a vyvážené dohodě o volném obchodu. Je anachronismem, že si Evropané a Američané v 21. století stále ukládají na výrobky vzájemně **cla**. Ta by se měla rychle a v plném rozsahu zrušit. Zároveň věřím, že můžeme dosáhnout významného pokroku ve vzájemném uznávání **norem pro výrobky** nebo ve snaze o transatlantické normy.

Jako předseda Komise mám však velmi jasno v tom, že **na oltář volného obchodu neobětují evropské bezpečnostní, zdravotní a sociální normy a normy na ochranu údajů ani naši kulturní rozmanitost**. Jako předseda Komise neustoupím především v oblasti bezpečnosti potravin, které konzumujeme, a při ochraně osobních údajů Evropanů. Nepřijmu ani omezení pravomocí soudů v členských státech EU zvláštními režimy při sporech investorů. Právní stát a zásady rovnosti před zákonem se musí uplatňovat i v tomto kontextu.

Ve všech fázích vyjednávání budu trvat **na posílené transparentnosti vůči občanům a Evropskému parlamentu**, který bude mít podle smluv EU při uzavření dohody poslední slovo.

7. Oblast spravedlnosti a základních práv, jež jsou založeny na vzájemné důvěře

Naše Evropská unie je více než jen velký společný trh. Je rovněž **unií sdílených hodnot**, které jsou stanoveny ve Smlouvách a v Listině základních práv. Občané očekávají, že jejich vlády jim zajistí spravedlnost, ochranu a rovnoprávnost při plném dodržování základních práv a zásad právního státu. To rovněž vyžaduje společné evropské kroky založené na našich společných hodnotách.

Mám v úmyslu využít výsadního práva Komise prosazovat v rámci našich pravomocí naše společné hodnoty, právní stát a základní práva při řádném zohlednění

různorodosti ústavních a kulturních zvyklostí ve 28 členských státech. Mám v úmyslu svěřit **jednomu komisaři zvláštní odpovědnost za Listinu základních práv Evropské unie a právní stát**. Tento komisař bude odpovědný za dokončení **přistoupení Unie k Evropské úmluvě o lidských právech**, což je naší povinností podle Smlouvy o EU.

Diskriminace, ať už na základě státní příslušnosti, pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo víry, zdravotního postižení, věku nebo se sexuální orientace nebo příslušnosti k menšině, nesmí mít v naší Unii místo. Budu proto nadále podporovat návrh směrnice v této oblasti a bude se snažit přesvědčit vlády členských států, aby upustily od svého současného odporu v Radě.

Ochrana údajů je základním právem, které je obzvláště důležité v digitálním věku. Kromě urychleného dokončení legislativní práce na společných pravidlech na ochranu údajů v rámci Evropské unie musíme toto právo prosazovat i v rámci našich vnějších vztahů. V kontextu nedávného odhalení masového sledování nás musí naši blízcí partneři, jako jsou Spojené státy, přesvědčit, pokud chtějí v současných opatřeních „bezpečného přístavu“ pokračovat, že tato opatření jsou skutečně bezpečná. USA musí také zaručit právo všech občanů EU prosazovat práva na ochranu údajů u amerických soudů, bez ohledu na to, zda mají bydliště na půdě USA. Bude to mimořádně důležité pro obnovení důvěry v transatlantických vztazích.

Boj proti přeshraniční trestné činnosti a terorismu je společným evropským úkolem. Musíme přijmout tvrdá opatření proti organizované trestné činnosti, jako je obchodování s lidmi, pašování či počítačová trestná činnost. Musíme bojovat proti korupci a terorismu a čelit radikalizaci - a zároveň zaručovat základní práva a hodnoty včetně procesních práv a ochrany osobních údajů.

Protože občané stále častěji studují, pracují, podnikají, berou se a mají děti v jiných zemích Unie, musí se postupně zlepšovat **justiční spolupráce mezi členskými státy EU**: překlenutím rozdílů mezi různými soudními systémy prostřednictvím posílení společných nástrojů, jako je Eurojust, pokrokem u nových nástrojů, jako je například Úřad evropského veřejného žalobce, která je navržena tak, aby mohla bojovat proti trestným činům podvodu, které poškozují rozpočet EU, jakož i vzájemným uznáváním rozsudků, aby občané a společnosti mohli snadněji uplatňovat svá práva v celé Unii.

8. Na cestě k nové migrační politice

Nedávné hrozné události v oblasti Středomoří nám ukázaly, že Evropa potřebuje ve všech aspektech lépe spravovat migraci. Běží především o imperativ humanitární povahy. Jsem přesvědčen, že musíme navzájem těsně spolupracovat **v duchu solidarity**, aby se zajistilo, že už nikdy nedojde k situacím, jaká nastala v Lampeduse.

Na základě sdílených hodnot potřebujeme chránit osoby v ohrožení silnou **společnou azylovou politikou**. Nově dohodnutý společný azylový systém musí být proveden v plném rozsahu a musí být odstraněny rozdílnosti v provedení na národní úrovni. Hodlám rovněž zkoumat možnost využívat Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) k pomoci orgánům třetích zemí i orgánům členských států při nakládání s uprchlíky a při vyřizování žádostí o azyl v naléhavých situacích,

v případě potřeby v terénu v třetí zemi, která je obzvlášť dotčena.

Chci prosazovat **novou evropskou politiku v oblasti legální migrace**. Tato politika by nám mohla pomoci řešit nedostatky konkrétních dovedností a přitahovat talenty, abychom v Evropské unii lépe čelili demografickým změnám. Chci, aby se Evropa stala alespoň tak atraktivní, jako jsou oblíbené migrační cíle Austrálie, Kanada a USA. Jako první krok hodlám zrevidovat právní předpisy týkající se modré karty a řešit neuspokojivý stav jejich provedení.

Domnívám se též, že se potřebujeme rozhodněji vyrovnávat s **nelegální migrací**, zejména lepší spoluprací s třetími zeměmi, včetně spolupráce při readmisi (zpětném přebírání).

Určím **komisaře pověřeného problematikou migrace**, aby v této oblasti spolupracoval se všemi členskými státy i se třetími zeměmi, jež jsou nejvíce dotčeny.

V neposlední řadě potřebujeme **zabezpečit evropské hranice**. Naše společné azylové a migrační politiky budou fungovat pouze tehdy, dokážeme-li předejít neovládanému přítoku nelegálních migrantů. Proto potřebujeme posílit provozní kapacity Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie FRONTEX. Rozpočet pouhých 90 milionů EUR ročně jistě neodpovídá úkolu chránit vnější hranice Evropy. Potřebujeme nashromáždit více zdrojů mezi členskými státy za účelem posílení práce agentury FRONTEX a vytvoření evropských jednotek pohraniční stráže, připravených k rychlému nasazení ve společných operacích agentury FRONTEX a k rychlým zásahům na hranicích. Běží o společný úkol všech členských států EU, států severních i jižních, a je třeba tento úkol pojímat v duchu solidarity.

Potřebujeme rovněž aplikovat a důsledně vynucovat naše nová společná evropská pravidla pro postihování **obchodníků s lidmi**. Zločinci, kteří využívají bolest a nouzi lidí v tísní nebo lidí pronásledovaných, musí vědět: Evropa je na stráži a všemi prostředky je předá spravedlnosti.

9. Silnější celosvětový aktér

Pokud jde o zahraniční politiku, potřebujeme silnější Evropu. Krize na Ukrajině a znepokojující situace na Blízkém východě ukazují, jak je důležité, aby Evropa byla navenek jednotná. Stále před sebou máme dlouhou cestu.

Domnívám se, že nelze cítit uspokojení nad tím, jak v současné době funguje naše společná zahraniční politika. Potřebujeme zavedení lepších mechanismů, abychom předjímali události v rané fázi a rychle určovali společné reakce. Potřebujeme být efektivnější ve slučování nástrojů evropské vnější činnosti. Obchodní politika, rozvojová pomoc, naše účast v mezinárodních finančních institucích a naše politika sousedství musí být kombinovány a aktivovány v jedné a téže logice.

Příští vysoký představitel zahraničních věcí a bezpečnostní politiky Unie bude muset být silným a zkušeným aktérem, který bude schopen skloubit národní a evropské nástroje a veškeré nástroje dostupné v Komisi, a to efektivněji než v minulosti. Musí jednat ve shodě s našimi evropskými komisaři pro obchod, rozvoj a humanitární pomoc, jakož i pro politiku sousedství. To bude vyžadovat, aby vysoký

představitel sehrával ve větším rozsahu svou úlohu ve sboru komisařů. Aby se to umožnilo, hodlám pověřit ostatní komisaře příslušné pro vnější vztahy úkolem **zastupovat vysokého představitele** při práci ve sboru i na mezinárodní scéně.

Domnívám se rovněž, že potřebujeme pracovat na posílení Evropy, pokud jde o **záležitosti bezpečnosti a obrany**. Ano, Evropa je hlavně „klidnou mocností“. Ale ani ty největší klidné mocnosti se dlouhodobě neobejdou bez alespoň minimálních integrovaných obranných kapacit. V Lisabonské smlouvě se stanoví možnost, že členské státy, které si to přejí, mohou dát dohromady své obranné kapacity ve formě trvalé strukturované spolupráce. To znamená, že členské státy, které si to přejí, se v případě potřeby mohou angažovat ve společných misích EU v krizových oblastech, jak bylo bývalo nezbytné od začátku v Mali nebo v Jižním Súdánu. Členské státy by také měly vytvářet více synergií v zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany. V dobách vzácných zdrojů potřebujeme sladit své ambice se zdroji, abychom zamezili zdvojování programů. V EU se dnes více než 80 % investic do obranného vybavení stále vynakládá na národní úrovni. Požadavek dne, byť by to mělo být pouze pro fiskální účely, tudíž zní: více spolupráce při zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany.

Pokud jde o **rozšíření**, plně uznávám, že představuje historický úspěch, který přinesl našemu světadílu mír a stabilitu. Unie i naši občané však nyní potřebují strávit připojení dalších 13 členských států v posledních deseti letech. EU si potřebuje odpočinout od rozšiřování, abychom mohli upevnit to, čeho jsme dosáhli v počtu 28 členských států. Z tohoto důvodu za mého předsednictví v Komisi budou pokračovat probíhající jednání, zejména se zeměmi západního Balkánu, který si musí uchovat svou evropskou perspektivu, ale **během příštích pěti let nedojde k žádnému dalšímu rozšíření**. Se zeměmi v našem východním sousedství, jako jsou Moldavsko nebo Ukrajina, potřebujeme posílit těsnou spolupráci, přidružení a partnerství k dalšímu posílení ekonomických i politických vazeb.

10. Unie demokratické změny

Návrh a výběr předsedy Evropské komise na základě výsledku voleb do Evropského parlamentu je jistě významným pokrokem, avšak jen prvním krokem na cestě k posílení demokratické povahy celé Evropské unie. Evropská komise pod mým vedením bude usilovat o oživení myšlenky zvláštního partnerství s Evropským parlamentem, jak je stanovena v rámcové dohodě z roku 2010. **Přeji si být s Vámi v politickém dialogu, nikoli v dialogu technokratickém**. Hodlám vždy vysílat politické zástupce k významným jednáním v rámci dialogu a očekávám, že Rada bude činit totéž.

Budu také oddán zásadě zdokonalené **transparentnosti, pokud jde o kontakt se zúčastněnými stranami a lobbyisty**. Naši občané mají právo vědět, s kým se v kontextu zákonodárského procesu setkávají komisaři a personál Komise, členové Evropského parlamentu nebo zástupci Rady. Navrhnu tudíž Parlamentu a Radě interinstitucionální dohodu o vytvoření povinného rejstříku lobbyistů zahrnujícího všechny tři instituce. Komise bude stát vlastním příkladem v čele tohoto procesu.

Hodlám také zrevidovat **právní předpisy o schvalování geneticky modifikovaných organismů**. Podle mne jednoduše není správné, že podle

stávajících pravidel je Komise právně nucena schválit nové organismy k dovozu a zpracování, přestože velká většina členských států je proti tomu. Komise by měla být s to přiznat většinovému stanovisku demokraticky zvolených vlád alespoň takovou váhu jako vědeckému poradenství, zejména pokud jde o bezpečnost potravin, které jíme, a o prostředí, v němž žijeme.

Přikládám velký význam vztahu s **národními parlamenty**, zejména pokud jde o prosazování zásady subsidiarity. Budu zkoumat, jak zlepšit interakci s národními parlamenty, aby se Evropská unie přiblížila občanům.

* * *

Pokud budu zvolen předsedou Komise, moje Agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu poslouží jako výchozí bod pro vytváření ročních i víceletých programů Unie. V zájmu výše uvedeného se budeme také moci opírat o Strategickou agendu pro Unii v čase změn, jež byla přijata Evropskou radou dne 27. června 2014, a o pokyny, které v nadcházejících měsících podá Evropský parlament.

Mám za to, že politická agenda Evropy musí být utvářena v úzkém partnerství mezi Evropskou komisí a Evropským parlamentem a ve spolupráci s členskými státy. **Hierarchizace politických priorit, jež je základem pro lepší, lépe zacílenou Unii**, bude fungovat pouze tehdy, pokud k ní bude docházet v partnerství mezi institucemi Unie a členskými státy, v souladu s metodou Společenství.

Úlohou předsedy Komise je hájit obecný evropský zájem. To znamená spolupracovat s každým - ať patří do eurozóny, či nikoliv, ať je signatářem Schengenské dohody, či nikoli, ať podporuje hlubší integraci, či nikoli. Mým pevným přesvědčením je, že musíme postupovat vpřed jako Unie. **Nemusíme se nutně pohybovat všichni stejnou rychlostí** - Smlouvy to umožňují a viděli jsme, že můžeme fungovat za různých uspořádání. Ti, kdo si přejí postupovat dále, rychleji, by měli moci tak učinit. To je obzvlášť důležité v eurozóně, kde potřebujeme hlubší integraci nadále posilovat základy eura. A mělo by se to dít tak, aby se zachovala neporušenost jednotného trhu a chránila práva těch, kdo se nacházejí mimo eurozónu. Jako v rodině bude občas docházet k napětím a neshodám. Během své kampaně jsem jasně ukázal, že jsem ochoten naslouchat starostem každého členského státu a pomáhat nalézat řešení.

Hodlám přeorientovat práci nové Komise na základě své Agendy pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu a deseti priorit této agendy. Hodlám organizovat novou Komisi tak, aby odrážela těchto deset prioritních oblastí a zajišťovala rychlé a účinné dosahování všech těchto priorit.

Učiním vše, co bude v mých silách, abych zajistil **vyvážené zastoupení mužů a žen mezi vedoucími pracovníky v Komisi, a to na úrovni politické i administrativní**. Vyvážené zastoupení mužů a žen není luxusem, je politickou nutností a mělo by být samozřejmé pro každého, včetně vedoucích představitelů ve všech hlavních městech našich členských států, pokud jde o jejich návrh na výběr členů budoucí Komise. Tato záležitost je sama o sobě testem toho, nakolik jsou vlády členských států oddány novému, demokratičtějšímu přístupu v době změny.

Na základě své Agendy pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu a deseti priorit této agendy se dnes ucházím o zvolení ze strany Evropského parlamentu. Čím větší bude většina, která dnes podpoří mne a můj program, tím větší budu mít manévrovací prostor při vytváření budoucí Komise a tím efektivněji budu tento program naplňovat.

„Tentokrát je to jiné“ znělo heslo Evropského parlamentu pro volební kampaň. Dokažme společně, že jsme schopni toto heslo uskutečnit. Že jsme s to Evropu opravdu změnit a obnovit. A že budeme společně pracovat na tom, abychom znovu získali důvěru občanů v evropský projekt. Učiním vše, co bude v mých silách, abych této mety dosáhl.

Jean-Claude Juncker

Nový začátek pro Evropu

Úvodní projev na plenárním zasedání Evropského parlamentu

Štrasburk, 15. července 2014

Dne 25. května se evropští občané vyslovili ve volbách a poslali nám důrazný, byť někdy rozporuplný vzkaz. A my na něj jak dnes, tak i v nadcházejících letech musíme reagovat. Musíme reagovat na jejich očekávání a věnovat se tomu, s čím jsou spojeny jejich obavy, naděje a sny – v Evropě je totiž prostor pro sny. A v právě zde, v Evropském parlamentu, svatostánku evropské demokracie, chci nastínit politické směry, kterými se bude ubírat příští Komise. Jde o politické směry – nebo základní směry, chcete-li – které jste dostali písemně, a to ve všech úředních jazycích, neboť všechny jazyky požívají stejné úcty. A já bych rád poděkoval překladatelům, kteří nad tímto textem, který jsem dokončil včera večer, strávili noc. Podrobný program Komise vypracuje kolegium komisařů a předloží vám jej ke schválení na podzim.

Evropský parlament, který se právě ujal svého mandátu, se liší od svých předchůdců. Jste prvním parlamentem, který v pravém slova smyslu zvolí předsedu Komise. A v novém duchu jej také zvolí. Po volbách jste trvali na tom, že je třeba zohlednit výsledek přímého všeobecného hlasování. Tím jste z demokratického a politického hlediska dali skutečný smysl čl. 17 odst. 7 Lisabonské smlouvy. Bez vaší rozhodnosti by obsah toho článku zůstal pouze na papíře. Postavili jste se za demokratické principy a bylo to jedině správně. Parlament, který se staví za dodržení demokratických zásad, plní ušlechtilý úkol a není na místě mu spílat a neodůvodněně jej kritizovat nebo zpochybňovat jeho úmysly. Rád bych také ocenil další přední kandidáty, díky nimž měla naše demokratická diskuse živý charakter. Pokud by politické uskupení jednoho z nich vyhrálo volby, byl bych první, kdo by shromáždění žádal, aby jej pověřilo sestavením nové Komise.

Jak Evropský parlament, tak Komise jsou orgány Společenství v pravém slova smyslu. Je proto přirozené, že předseda Komise a předseda Evropského parlamentu na jedné straně a Evropský parlament a Komise na straně druhé budou mít mezi sebou nadstandardní pracovní vztahy. Budeme spoluvůrci Společenství, nikoli protivníky Evropské rady nebo Rady ministrů. Evropa se nevytváří pro to, aby stála proti státům či národům. Ty přece nevznikly náhodou, jako přechodný stav v dějinách, ale jako něco, co má mít trvalou platnost. My, Evropský parlament a Komise, budeme jednat v obecném zájmu, a já stojím o to, abychom to dělali společně.

Předsedu Komise navrhuje Evropská rada. To neznamena, že je jejím tajemníkem. Komise není pouhým odborným výborem složeným z vysoce kvalifikovaných úředníků plnících příkazy jiného orgánu. Komise je politická. A já chci, aby byla ještě političtější. Bude mít velmi politický charakter. Její složení musí odrážet pluralitu většiny myšlenek, která právě nabývá konkrétní podobu. Uvítal bych, kdyby se Evropská rada při budování své vnitřní struktury řídila toutéž zásadou.

Předseda Komise je volen vaším shromážděním. Neznamena to však, že by měl vykonávat jeho příkazy. Nebudu pobočníkem Evropského parlamentu. Ale ani na vteřinu nepochybujte o tom, že budu ochoten ukončit působení komisaře, který by ztratil vaši důvěru, ani o tom, že budu ochoten jednat (v zásadě formou legislativního návrhu), když mne k tomu vyzvete.

Stejně tak nebude omezeno právo klást otázky. Zůstane beze změny.

Po komisařích budu žádat, aby byli častěji přítomni v nejdůležitějších momentech dialogu, a rád bych, aby stejně postupovala i Rada. Zajistím, aby byl rejstřík lobbistů veřejný a povinný. Chci, aby Evropané věděli, kdo se s kým setkal, kdo s kým mluvil, a rád bych, aby nás v tomto následovaly ostatní orgány.

Zajistím přezkoumání procesních pravidel, jimiž se řídí různá povolení geneticky modifikovaných organismů. Nerad bych, aby Komise mohla rozhodovat v situaci, kdy ji většina členských států nepodpořila.

Obecně bych se dále přimlouval za to, abychom se vyhnuli ideologickým debatám, jejichž cílem je pouze zasévat rozkol. Nahradme je čestnou diskusí opírající se o pevné přesvědčení a vysoké cíle. Za naši metodu si zvolme pragmatismus. Soustředme se na to, abychom dosahovali konkrétních výsledků, z nichž mají prospěch všichni Evropané. Neunavujme ty, kteří nás sledují, institucionálními rozpravami, které nás vzdalují od toho nejpodstatnějšího, tj. evropských občanů. A politiky jednotlivých států nabádám k tomu, aby tak často nepodléhali pokušení kritizovat při návratu domů rozhodnutí, na jejichž přijetí se v Bruselu samy podíleli.

Pokud jste v Bruselu řekli „ano“, neříkejte jinde „ne“. A nikdy po zasedání Rady neprohlašujte, že vy jste dosáhli vítězství, zatímco jiní prohráli. V Evropě vyhráváme všichni společně a také všichni společně i prohráváme.

Evropa už není srozumitelná – protože z ní příliš často děláme karikaturu. Skončeme již se zahleděností do svých národních záležitostí. V Evropě hrajeme jako tým: používejme tedy metodu Společenství. Je náročná, ano. Je však účinná,

již prokázala svou hodnotu a je důvěryhodnější než mezivládní tahanice. Metodu Společenství je třeba rehabilitovat.

Evropský projekt ztratil na důvěryhodnosti.

Odstup mezi Evropskou unií a občany se stále zvětšuje. Kdo si toho ještě nevšiml, musí být opravdu slepý nebo hluchý.

Velmi často je Evropská unie nucena dovysvětlovat své jednání a mnohokrát musí vysvětlovat i evropský projekt jako takový.

Evropa potřebuje široce pojatý reformní program.

Ten současný jí neposkytuje dostatek možností. Musíme ho rozšířit. Z reformu mají lidé často strach. Považují je za nebezpečné, riskantní. Kdo však nepodstoupí žádné riziko, riskuje ještě víc. V zájmu konkurenceschopnější Evropy rizika podstupovat musíme.

Jako Evropská unie jsme ztratili něco ze své konkurenceschopnosti v mezinárodním i globálním měřítku.

Jsme pozadu, protože jsme zůstali stát na místě. Teď se musíme znovu vypracovat na přední pozici.

Konkurenceschopnost se často zaměřuje s jednostranným snižováním výdajů na sociální služby. Konkurenceschopnosti se ale sociálním úpadkem nedosahuje. Dosahuje se jí tím, že se začnou aplikovat komplexní přístupy. Konkurenceschopní musíme být proto, aby se Evropská unie stala atraktivním místem, a to jak pro život, tak pro investory.

K tomu se řadí i dodržování zásady, že hospodářství je tu pro člověka, a ne naopak. Hospodářství má sloužit lidem.

K tomu je nutné, aby opatřením vnitřního trhu nebyl přikládán větší význam než opatřením v sociální oblasti, která by jinak měla podobu pouhých minimálních standardů. Vnitřní trh nemá vždy automaticky přednost – své místo v Evropě musí mít i sociální problematika.

Jsem nadšeným příznivcem sociálně tržního hospodářství. „Blahobyť pro všechny.“ – to je výrok Ludwiga Erhardta, který je označován za otce německého hospodářského zázraku. Nikoli tedy „Blahobyť pro několik málo lidí“ – hospodářská i sociální politika se musí řídit právě heslem „Blahobyť pro všechny“. V souvislosti s krizí se často tvrdí, že sociálně tržní hospodářství selhalo. Ne, dámy a pánové, neselhalo sociálně hospodářství, selhali ti, kteří svou nenasatelností, chamtivostí a politikou rychlého zbohatnutí porušovali zásadní principy sociálně tržního hospodářství.

Sociálně tržní hospodářství funguje pouze tehdy, existuje-li sociální dialog. Ten v průběhu krize utrpěl. Musí se proto znovu obnovit na národní úrovni a především na úrovni evropské. Rád bych byl předsedou, který sociální dialog podporuje.

K zajištění pozice Evropy coby atraktivního místa je nutný růst – nikoli plány hospodářské obnovy financované zadlužením, jež vedou k rychlému, ale prchavému úspěchu a z dlouhodobého hlediska se na pracovním trhu nijak neprojeví. My potřebujeme trvale udržitelný růst po dobu několika desítek let. Potřebujeme ambiciózní balíček opatření na podporu zaměstnanosti, růstu, investic a konkurenceschopnosti. Ptáte se proč? Protože musíme mnoho Evropanů vrátit zpět do Evropy, zpět do života. Veškeré balíčky opatření k posílení růstu, zvýšení konkurenceschopnosti a investic mají jeden jediný cíl: vrátit tyto občany zpět do společnosti.

V současné době vzniká uvnitř Evropské unie 29. stát. Je to stát lidí, kteří nemají práci. Stát, v němž se z mladých lidí stávají nezaměstnaní, stát, v němž vidíme sociálně vyloučené lidi, kteří vypadli z kola ven a zůstali stát na jednom místě. Rád bych, aby se tento 29. členský stát stal opět členským státem jako každý jiný. Proto navrhuji ambiciózní investiční program. Tento ambiciózní balíček opatření na podporu růstu, investic, konkurenceschopnosti a tvorby pracovních míst bych chtěl předložit do února 2015.

Rád bych, abychom v příštích třech letech zmobilizovali 300 miliard eur veřejných a především soukromých investic. Toho dosáhneme a byl bych velice vděčný, kdyby mě na této cestě Parlament podpořil. Podařit se nám to může cíleným využíváním stávajících strukturálních fondů a cíleným využíváním dostupných a nově vznikajících nástrojů Evropské investiční banky. Potřebujeme koordinované investice do projektů rozvoje infrastruktury – investice do vysokorychlostního internetu, do energetických sítí a investice do dopravní infrastruktury průmyslových center. Potřebujeme Evropu opět industrializovat. A investovat do průmyslu, výzkumu, vývoje, do obnovitelných zdrojů energie. Ty nejsou doménou pouze několika ekologicky smýšlejících nadšenců. Energie z obnovitelných zdrojů a jejich rozvoj jsou předpokladem k tomu, aby se v Evropě budoucnosti skutečně podařilo vytvořit dlouhodobé, trvalé a udržitelné výhody oproti ostatním aktérům ve světě.

Evropa, která více investuje, bude prosperující Evropa s více pracovními místy. Investice jsou nejlepším spojencem nezaměstnaných. Současně s tím musíme rozšířit zavedenou záruku pro mladé. Rád bych, abychom postupně zvýšili věkový limit pro nárok na tuto záruku z 25 na 30 let. Investice lze cíleně zaměřit pouze tehdy, pokročíme-li ve snižování byrokracie, především ve vztahu k malým a středním podnikům.

Malé a střední podniky nejsou žádnými prominentními kapitalisty. Tito podnikatelé tvrdě pracují a vytvářejí pracovní místa. Musíme pro ně dělat více, především rezolutním odstraňováním nadměrné byrokracie a regulace. Musíme toho dosáhnout používáním principu subsidiarity. O správném používání tohoto principu hovoříme již od podepsání Maastrichtské smlouvy. Ale stále se nám to zcela nedaří. Naše proslovy na toto téma však trvají déle, než naše snahy učinit v odstraňování byrokracie opravdu nějaký pokrok a zajistit, aby se Evropská komise – i Evropská unie – začala starat o skutečně významné evropské problémy namísto toho, aby se zaobírala nejrůznějšími detaily každodenního života. Ne každý problém v Evropě se musí stát problémem Evropské unie. Musíme se zde postarat o řešení velkých otázek.

Při tom všem, pane předsedo, se musí samozřejmě postupovat v souladu s Paktem stability a růstu. Jeho základní zásady měnit nebudeme. O tom rozhodla Evropská rada. Tímto rozhodnutím se hodlám v příštích letech řídit.

Stabilita byla přislíbena při zavedení společné měny. Stabilita není jen požadavkem, který je nutné splnit pouze při přistoupení, je to požadavek trvalého charakteru. Stabilita byla přislíbena. Evropa by neměla své sliby porušovat. Já je neporuším.

Evropská rada však správně rozhodla, abychom používali rovněž flexibilní rozpětí obsažená v Paktu stability reformovaném v letech 2005 a 2011, aby se mohl plně uplatnit faktor růstu Paktu. Tak jsme postupovali již minulosti a budeme tak jednat i v budoucnu, a to ještě důrazněji. Což mě přivádí k tomu, že by se nemělo podceňovat to, co vše jsme v předešlých letech započali a čeho se nám podařilo dosáhnout. Předsedal jsem tehdy Euroskupině a jsem rád, že už jí nepředsedám. Skutečně to nebyla žádná legrace. Dovolím si ostatně pochybovat o tom, zda úkol, o který se tu dnes ucházím, bude o mnoho příjemnější. Nicméně během eurokrize – která nebyla krizí eura, ale krizí dluhovou – jsme museli opravovat hořící letadlo za letu. A to nebylo snadné, ani to neodpovídalo všem požadavkům vysokého státnického umění a sofistikované politické kultury, nicméně se nám podařilo zachovat eurozónu vcelku.

O něco více než před rokem sázeli spekulanti nejrůznější provenience na to, že se eurozóna zhroutí sama. Nezhroutila se. V řadě finančních center se zase uzavíraly sázky, že Řecko vystoupí z eurozóny.

Udělal jsem vše pro to, aby Řecko, tento schopný, velký národ, členem evropské hospodářské a měnové unie zůstal, a jsem na to hrdý.

Ale také jsme chybovali. Opravovat hořící letadlo za letu není nic snadného; to se člověk občas spálí.

Pokud by se v budoucnu jednalo o dalších ozdravných programech – i když nemyslím, že by k tomu v nejbližších letech mělo dojít – byl bych rád, aby se před jejich přijetím provedla podrobná analýza případných sociálních dopadů daných opatření. Rád bych věděl, jak se ozdravné programy odrazí na životech běžných lidí.

V budoucnu tak nebudou přijímány žádné ozdravné programy, aniž by jim nepředcházela analýza sociálních dopadů.

Také bych byl rád, aby v situaci, kdy je potřeba přijmout ozdravný program, existoval také plán B. Plán B, ke kterému můžeme sáhnout, když se vývoj odkloní od makroekonomické prognózy. Pokud v některé zemi dochází k menšímu růstu, než jak bylo předpokládáno při formulaci ozdravného programu, musí se program přizpůsobit novým podmínkám. Proto jsem pro paralelní vytvoření plánu B.

Dále bych byl rád, abychom opět diskutovali o nástroji tzv. trojky.

Parlament v jednoznačných zprávách doložil, že její současné fungování postrádá demokratičnost. Chybí jí demokratičnost a chybí jí parlamentní rozměr. Musíme

proto trojku pozměnit, aby byla demokratičtější, parlamentnější a političtější. A to také uděláme.

Nemůžeme utrácet peníze, které nemáme. Musíme přijít s nápady, jak řešit rozpočtové schodky a zadlužení. A řešení existují: Musíme lépe využívat příležitostí, které nabízí digitální technologie, pro něž státní hranice neexistují. Musíme odstranit hradbu vnitrostátní regulace v oblasti telekomunikací, autorského práva a ochrany údajů. Musíme odstranit hradbu ve správě rádiového spektra ze strany vnitrostátních úřadů. Tyto hradby, tyto překážky růstu je třeba eliminovat. Například poplatky za roaming v Evropě musí zmizet, a také zmizí. Pokud úspěšně zavedeme skutečně jednotný digitální trh, může to Evropě přinést dodatečný růst v hodnotě 250 miliard eur. Zasadíme se o to, aby se stal realitou.

Jak již bylo mnohokrát uvedeno během krize na Ukrajině, potřebujeme odolnou unii v oblasti energetiky a politiku v oblasti změny klimatu, která nás připraví na budoucnost. Evropskou energetiku musíme reorganizovat, aby vznikla skutečná Evropská energetická unie. Musíme spojit své zdroje, infrastrukturu a sjednotit naše vyjednávací pozice vůči třetím zemím. Musíme diverzifikovat naše zdroje energie a snížit vysokou energetickou závislost několika našich členských států.

Chci, aby se Evropská unie stala světovou jedničkou v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Zpracujeme na energetické účinnosti a významnou měrou přispějeme k dosažení a překonání cílů stanovených na rok 2020, zejména pokud jde o energetickou účinnost budov. Závazný cíl zvýšit do roku 2030 energetickou účinnost o 30 % považuji za naprosté minimum, pokud chceme působit důvěryhodně a progresivně. Nemůžeme předstírat, že jsme světovou špičkou v boji proti změně klimatu, pokud naše politika v oblasti energetické účinnosti nebude důvěryhodnější.

Je také třeba dokončit vnitřní trh. Pokud se nám to podaří, evropskému hospodářství zajistíme přidanou hodnotu o dalších 200 miliard eur. Proto je tento krok naprosto nezbytný.

Musíme doplnit nová evropská pravidla pro banky vytvořením unie v oblasti kapitálových trhů. Kapitálové trhy bychom měli dále rozvíjet a integrovat, aby se optimalizoval způsob financování našeho hospodářství. To by mohlo snížit náklady na získávání kapitálu, zejména pro malé a střední podniky.

Jedním z pilířů vnitřního trhu byl vždy volný pohyb pracovníků. Tuto zásadu budu nadále hájit.

Volný pohyb pracovníků je pro nás příležitostí, nikoli hrozbou. Jeho pravidla se nebudou měnit. Je na vnitrostátních orgánech, aby bojovaly proti zneužívání systému a podvodům v této oblasti. Rovněž zahájím cílený přezkum směrnice o vysílání pracovníků a jejího provádění. Musíme bojovat proti sociálnímu dumpingu. A také budeme.

Dále hodlám bojovat proti daňovým únikům a daňovým podvodům. Jsem pro přijetí celoevropského společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob a pro zavedení daně z finančních transakcí. Musíme bojovat proti praní špinavých peněz. A také budeme.

Co se týče hospodářské a měnové unie, chtěl bych upozornit, že krize není za námi.

Krize ještě neskončila.

Dokud je více než 25 milionů žen a mužů bez práce, krizi nemáme za sebou. Krize skončí, až bude obnovena plná zaměstnanost. K tomu je potřeba zlepšit koordinaci našich hospodářských politik. Potřebujeme zavést správu ekonomických záležitostí. A my ji zavedeme. Nesmíme slevit ze svých požadavků na provedení nezbytných strukturálních reforem, které ve střednědobém horizontu přispějí k růstu evropského hospodářství. Jestliže členské státy hospodářské a měnové unie budou vyvíjet zvláštní úsilí, bude potřeba se zamyslet nad finančními pobídkami na podporu tohoto procesu. V této souvislosti bude třeba zvážit, zda by nebylo dobré dát eurozóně vlastní fiskální kapacitu.

Situace, kdy jednu z nejsilnějších světových měn necháváme zastupovat celou řadou stran, které si až příliš často navzájem protiřečí, je směšná a nadále neudržitelná. Chtěl bych, aby hospodářskou a měnovou unii a euro zastupoval jediný předseda a aby měly jeden hlas v bretonwoodských institucích.

A s tématem Bretton Woods se dostávám k tématu USA, k němuž bych rád připojil několik slov týkajících se dohody o volném obchodu se Spojenými státy. Jsem pro uzavření této dohody. Domnívám se, že dva největší ekonomické prostory, dvě největší demokracie světa by mohly spojit své síly v zájmu Američanů i Evropanů. Je nicméně třeba říci, že dohoda nebude uzavřena za každou cenu. Nemůžeme se vzdát našich norem v oblasti zdraví. Nemůžeme se vzdát našich sociálních norem. Nemůžeme se vzdát našich požadavků na ochranu údajů. Nechtěl bych, aby součástí jednání s našimi americkými přáteli byla ochrana údajů. A nechtěl bych, aby se ustavovaly paralelní a tajné soudy. Jsme oblastmi, kde vládne právní stát – uplatňujeme tedy ve Spojených státech i v Evropě právo.

Také musíme zajistit, aby tato jednání byla co nejtransparentnější. Chci vám říci jedno: Pokud nezveřejníme příslušné dokumenty – a nemám teď na mysli dokumenty týkající se vyjednávacích strategií – dohoda nebude fungovat. Kdyby došlo k přijetí smíšené dohody, veřejnost ji nepřijme, nepřijme ji tento parlament ani parlamenty členských států. Buďme tedy transparentnější, nemáme co skrývat. Nevzbuzujme dojem, že něco skrýváme, pracujme transparentně a zveřejněme příslušné dokumenty.

Evropská unie je unií hodnot. Pro zbytek světa jsme důvěryhodní, pokud jsme ve věci základních hodnot přísní sami na sebe. Jmenuji komisaře, který bude odpovědný za uplatňování Listiny základních práv. Chtěl bych, aby se EU co nejdříve připojila k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, již přijala Rada Evropy.

Antidiskriminační směrnice je nadále předmětem jednání a já se vynasnažím přesvědčit Radu, aby ji přijala co nejdříve, alespoň v hlavních rysech.

Tématy, kterými se naši občané zabývají téměř denně, jsou legální imigrace a nedovolené přistěhovalectví. Potřebujeme společnou azylovou politiku a já ji

navrhnou. Musíme se zamyslet nad legální imigrací, kterou bude Evropa v příštích pěti letech zoufale potřebovat. Můžeme v této věci obstát stejně dobře jako Spojené státy, Kanada a Austrálie. Můžeme uspět v tom, co oni realizují odjakživa.

Zajistíme ochranu naší vnější hranice – to určitě vítáte. Chraňme naše vnější hranice. Bojujme proti zločineckým skupinám, které vydělávají na neštěstí druhých. Potenciálním imigrantům pomozme ještě před tím, než nastoupí do člunů a pokusí se přeplout Středozevní moře. A zajistíme větší solidaritu mezi severem a jihem Evropy. Nedovolené přistěhovalectví a situace uprchlíků nejsou maltským, řeckým, italským či kyperským problémem, jde o problém Evropy jako celku.

O vnější politice nebudu hovořit dlouho. Společnou vnější a bezpečnostní politiku nutně potřebujeme. Mně by vyhovovalo, a budu se snažit to prosadit, aby již nebyl vysoký představitel pro vnější politiku při své činnosti blokován ministry zahraničí členských zemí. Společná vnější politika si vyžaduje také jednotnou reprezentaci navenek.

Vysoký představitel, případně představitelka EU pro zahraniční věci má poměrně široký záběr a bude proto podporován ostatními komisaři odpovědnými za daný sektor.

Co se týče obrany, nejde o to, aby Evropská unie byla alternativou k Severoatlantické alianci. Obě organizace musí spolupracovat a působit společně. V oblasti obrany potřebujeme zintenzivnit spolupráci, a to tak, jak to stanoví Lisabonská smlouva. Především v otázkách veřejných zakázek musíme spolupracovat a nejt proti sobě, abychom získali, co oba potřebujeme.

V příštích pěti letech nepřistoupí k Evropské unii žádný další stát. Z dnešního pohledu je nepředstavitelné, aby některá z kandidátských zemí, s nimiž nyní jednáme, splnila do posledního bodu přístupová kritéria do konce roku 2019. Nicméně tato jednání budou pokračovat a ostatní evropské národy a země potřebují mít důvěryhodnou a férovou perspektivu členství v EU. To platí především o zemích západního Balkánu. Tento evropský region s pohnutou minulostí evropskou perspektivu potřebuje. Jinak se znovu probudí démoni minulosti.

Rád bych byl promluvil podrobněji o nezbytnosti průmyslové politiky, kterou musíme zavést, aby se v Evropě zvýšil podíl průmyslu na tvorbě HDP EU na 20 %. Rád bych byl podrobněji promluvil o Ukrajině, jejíž občany bych rád pozdravil a vzkázal jim, že jsme přesvědčeni, že Ukrajina je evropskou zemí a že má v Evropě místo.

Rád bych vám byl podrobně vysvětlil, proč se domnívám, že je nutné, aby měly všechny země Evropské unie zavedenu minimální sociální mzdu a základní minimální zaručený příjem. Podnikneme v tomto směru příslušné kroky.

Chtěl bych vyjádřit své přesvědčení, že služby obecného zájmu a veřejné služby musí být chráněny a nelze je ponechat napospas přechodným tendencím v různých obdobích. Braňme veřejné služby v Evropě.

Rád bych byl mluvil o Africe, o kontinentu, který je tak často v neutěšené situaci a na který se tak často zapomíná. O Africe, která je však také bohatá na zdroje, zejména

na lidské zdroje. Nezapomínejme na Afriku a odstraňme tu ostudnou situaci, tu tragédii, to drama, že každý den každých šest sekund zemře jeden člověk hladem a každý den takto ztrácíme 25 000 dětí. Dokud každý den umírá 25 000 dětí hladem, nemůže Evropa v tomto směru ustat ve svém úsilí. EU má odpovědnost tuto situaci změnit.

Potřebujeme nový začátek. Chci, abychom poslechli to, co nám bylo sděleno 25. května. Není však vhodná doba k revoluci. Ale není ani vhodná doba pro kontrarevoluci. Pokud chceme, aby Evropané znovu měli Evropu rádi, řekněme, jak jsme na Evropu hrdí. Řekněme jim, že jsme hrdí na to, čeho jsme v posledních desetiletích dosáhli.

Často se říká, že otázka, zda může dojít k válce, již není aktuální. Ve skutečnosti, je však balancování na hraně mezi válkou a mírem stále evropským tématem. Jak jsme právě zjistili na okraji EU, mír zde s námi na evropském kontinentě není natrvalo.

Budme hrdí na generaci našich otců a matek, na generaci našich prarodičů, kteří se vrátili z válečných bojišť a z koncentračních táborů a modlili se za to, aby k válce již nikdy nedošlo. Byl to politický program, který dodnes přináší prospěch. Těmto generacím vděčíme za mnohé.

Budme hrdí na to, že se nám v průběhu 90. let dařilo rozšířit Unii a zacelit tak rány v evropské historii i geografii a že jsme skoncovali s katastrofálními poválečnými pořádky, kdy se zdálo, že je Evropa rozdělena na dvě části navždy. Sjednotili jsme se nikoli silou, ale na základě přesvědčení, a já bych chtěl vzdát hold těm, kteří se ve střední a východní Evropě rozhodli vzít dějiny do svých rukou. Nebýt obětmi dějin, ale sami dějiny tvořit. A přestaňme už mluvit o starých a nových členských státech. Máme prostě členské státy, nikoli nové či staré!

A budme hrdí na to, že jsme zavedli jednotnou měnu. Jednotná měna Evropu nerozděluje, jednotná měna Evropu chrání.

Byl jsem ministrem financí své země více než dvacet let. Mezi mé povinnosti patřilo každých šest měsíců přijet do Bruselu a podílet se na novém stanovení měn. Každých šest měsíců jsem viděl „v barvách a v přímém přenosu“, jak měnový chaos ohrožuje evropskou ekonomiku. Viděl jsem mnohokrát, jak některý stát ztrácí důstojnost, protože musí v zájmu zachování konkurenceschopnosti devalvovat měnu. Pociťoval jsem hořkost, když jsem byl svědky hrozných scén, kdy státy, které měly zvýšit vnější hodnotu měny, nechtěly k tomuto kroku přistoupit kvůli obavám ze ztráty trhů a státy, a státy, které měly devalvovat, se děsily destabilizace a chaotického návratu inflace.

Pokud bychom během událostí na Ukrajině, během hospodářské a finanční krize, která nás zasáhla a kvůli níž se Evropa stala epicentrem světové bitvy, stále měli Evropský měnový systém, zuřila by v Evropě měnová válka. Francie proti Německu, Německo proti Itálii, Itálie proti Portugalsku a Španělsku – všichni proti všem. Díky euru a kázni a ambicím s ním spojenými máme měnový řád, který nás chrání. Euro Evropu chrání.

Řecko nechtělo opustit eurozónu. A my jsme nechtěli, aby ji Řecko opustilo.

Pokud bychom nebyli udělali, co jsme udělali v posledních desetiletích, pokud bychom nebyli učinili Evropu světadílem míru, nezacelili rány v evropské historii a geografii, nezavedli jednotnou měnu a pokud bychom v Evropě nevybudovali největší jednotný trh na světě, v jaké situaci bychom se nacházeli dnes? Byli bychom bezvýznamní, slabí, bezmocní. Dnes je Evropa díky práci a přesvědčení našich předchůdců světadílem, který svým obyvatelům zajišťuje život v míru a relativní prosperitě.

Nechci Evropu, která stojí na okraji dějinného vývoje. Nechci Evropu, která stojí a přihlíží, zatímco ostatní konají a postupují vpřed. Chtěl bych Evropu, která je v samém středu dění, Evropu, která hraje dopředu, a Evropu, která žije, chrání, vítězí a pro ostatní je vzorem. Inspirujme se proto zásadami a přesvědčením, které nám předali velcí Evropané, kteří stáli na úplném počátku. V této souvislosti bych rád vzdal hold Jacquesu Delorsovi, vynikajícímu předsedovi Komise. Samozřejmě, Delorse se člověk hned tak nestane. Nicméně Jacques Delors je mým přítelem a učitelem a to, co dokázal, bude mou každodenní inspirací. Rád bych zde vzdal hold Françoisi Mitterrandovi, který prohlásil, že nacionalismus vede k válkám: Mitterrand měl pravdu.

A hold chci vzdát i Helmutu Kohlovi, největšímu Evropanovi, jehož jsem měl to štěstí potkat.

Následujme jejich příklad: měli odvahu, trpělivost a odhodlání. Mějme tutéž odvahu, totéž odhodlání a tutéž trpělivost. Mějme odvahu, trpělivost a odhodlání, které jsou nutné na dlouhých cestách a při velkých úkolech.

Můžeme společně hodně dokázat. Pro Evropu, pro naše občany, pro svět.

Děkuji vám za pozornost.

Jean-Claude Juncker
nově zvolený předseda Evropské komise

**Dát Evropu do pohybu:
hlavní poselství projevu nově zvoleného
předsedy Junckera před Evropským
parlamentem**

Prohlášení na plenárním zasedání Evropského
parlamentu před jeho hlasováním o sboru komisařů

Štrasburk 22. října 2014

Dát Evropu do pohybu: hlavní poselství projevu nově zvoleného předsedy Junckera před Evropským parlamentem

Prohlášení na plenárním zasedání Evropského parlamentu před jeho hlasováním o sboru komisařů

Nastal čas jednat

„Naše sousedství – od Ukrajiny po Sýrii, Blízký východ a severní Afriku – je i nadále vratké a nestabilní. Bezpočet přistěhovalců, kteří přijíždějí k vnějším hranicím Evropy a hledají lepší budoucnost, nás utvrzuje v tom, že je nutné sladit požadavek solidarity s potřebou zajistit bezpečné hranice. A přeshraniční zdravotní hrozby, jako je epidemie eboly, vyvolávají v občanech pochopitelný strach.

Tyto rostoucí problémy nemůžeme a nebudeme zametat pod koberec. Nemůžeme a nebudeme je přehlížet. Právě proto zdůrazňuji, že čas pro to, aby Evropa jednala, nadešel nyní. Právě proto před touto sněmovnou důrazně a jasně prohlašuji, že evropské problémy nelze odsouvat do pozadí.“

Opustit nekooperativní způsob práce

„Když jsem 10. září představil svůj nový tým, chtěl jsem předvést, že své úkoly hodlám plnit rychle a efektivně. Proto bude moje Komise nejen jinak vypadat, ale také jinak pracovat: nikoli jako souhrn svých částí, nýbrž jako tým; nikoli jako vnitřně rozdělená instituce, v níž si každý dělá na svém jasně ohraničeném portfoliu, nýbrž jako politický subjekt založený na principu kolegiality. Přeji si politickou a výkonnou Komisi, která bude sloužit obecnému zájmu a evropským občanům.“

Rozptýlení obav

„Slyšení ukázala, že ohledně týmu, který jsem navrhl, panuje široký konsensus. Zároveň jste však vyjádřili i určité obavy – ať už během slyšení, nebo při osobním setkání se mnou. Problémy, jež jsou podle Vás relevantní pro fungování nové Komise, jsem připraven rychle vyřešit.

Pečlivě jsem Vám naslouchal a nyní Vám stručně vysvětlím, jak hodlám Vaše obavy z řady problémů rozptýlit:

1. Nová slovinská komisařka Violeta Bulcová zvládla slyšení v rekordním čase. To bylo možné díky tomu, že změny v portfoliu byly provedeny okamžitě. Violeta bude odpovědná za **portfolio dopravy**, zatímco Maroš Šefčovič, se jakožto zkušený člen odcházející Komise stane místopředsedou odpovědným za **energetickou unii**.
2. Rozhodl jsem se rozšířit působnost komisaře Franse Timmermanse tak, aby zahrnovala i horizontální odpovědnost za **udržitelný rozvoj**. Jak víte, udržitelný rozvoj je zásada zakotvená ve smlouvách EU (v článku 3 Smlouvy o EU), a proto by jej měly zohlednit všechny orgány ve všech svých opatřeních a politikách. Je rovněž součástí Listiny základních práv EU, za niž je Frans horizontálně odpovědný. Problémy spojené s udržitelností a životním

prostředím jsou pro naše občany důležité. V nové Komisi máme nástroje, jak tyto problémy řešit: pomocí silných ekologických portfolií s vysokým rozpočtem a přísnou regulací.

3. Odpovědnost za **léčiva a farmaceutické přípravky** bude i nadále příslušet Generálnímu ředitelství pro zdraví, protože s Vámi souhlasím v tom, že léčivé přípravky nejsou zbožím jako každé jiné. Příslušnou politiku budou společně vytvářet Vytenis Andriukaitis a Elżbieta Bieńkowska, která během svého slyšení prokázala neuvěřitelné nadání.

4. **Politika pro oblast vesmíru** může významně přispět k dalšímu rozvoji silné průmyslové základny v Evropě, která je jednou z priorit mé Komise. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl, že tato politika nadále zůstane v působnosti Generálního ředitelství pro vnitřní trh a průmysl, tedy v bezpečných rukou Elżbiety Bieńkowské.

5. V neposlední řadě jsem se rozhodl svěřit agendu **občanství** Dimitrisovi Avramopoulosovi, komisaři odpovědnému za migraci a vnitřní věci – tedy otázky, jež evropským občanům leží na srdci – který bude v tomto ohledu úzce spolupracovat s komisařkou odpovědnou za spravedlnost a spotřebitele Věrou Jourovou. Současně bych rád opětovně zdůraznil, že vkládám velkou důvěru do Tibora Navracicse, který během svého slyšení podal skvělý výkon a prokázal silnou oddanost vůči Evropě – což je také důvod, proč jste ho považovali za kvalifikovaného komisaře.“

Spory mezi investory a státem

Zaznamenal jsem intenzivní diskuse kolem urovnávání sporů mezi investorem a státem (ISDS) v rámci transatlantického partnerství v oblasti obchodu a investic (TTIP). Dovolte mi ještě jednou jasně vyjádřit své stanovisko, které jsem před touto sněmovnou přednesl již 15. července a které najdete i v mých politických směrech: moje Komise nepřipustí, aby pravomoc soudů členských států EU byla omezována zvláštními režimy pro spory mezi investorem a státem. Právní stát a zásady rovnosti před zákonem se musí uplatňovat i v této souvislosti.

Mandát k vyjednávání počítá s řadou podmínek, které tento režim musí splňovat, jakož i posouzení jeho vztahu k vnitrostátním soudům. V tomto ohledu tudíž neexistuje žádná povinnost: mandát ji ponechává jako možnost a spíše slouží jako vodítko.

Měl jsem za to, že můj postoj v této otázce byl naprosto jasný, ale s potěšením ho zde dnes přednáším znovu, neboť mě o to řada z Vás požádala: v dohodě, kterou má Komise nakonec předložit této sněmovně ke schválení, nebude žádné ustanovení, které omezuje přístup stran k vnitrostátním soudům nebo které umožňuje, aby poslední slovo ve sporech mezi investory a státem měly tajné soudy.

Franse Timmermanse jsem jakožto prvního místopředsedu odpovědného za právní stát a Listinu základních práv požádal, aby mi v této věci radil. **V transatlantickém partnerství v oblasti obchodu a investic nebude žádná doložka o sporech mezi investorem a státem, pokud s tím nebude souhlasit i Frans.**

Jsem přesvědčen, že s Vaší podporou bude možné vyjednat ambiciózní obchodní dohodu se Spojenými státy, jež bude respektovat evropské zájmy a zásadu právního státu.

Řešení nedostatku investic

„Dovolte mi zdůraznit, že má Komise bude stejně jako všechny Komise předchozí přistupovat k členským státům stejně. A bude-li třeba, abychom byli tvrdí, budeme tvrdí. **Je na čase, abychom dosáhli opravdové „velké dohody“, široké koalice zemí a hlavních politických stran, které budou spolupracovat na struktuře tvořené třemi pilíři: strukturálními reformami, fiskální důvěryhodností a investicemi.**

Reakce na současné hospodářské problémy nemůže být vedena shora dolů. Nevěřím na zázraky – v Bruselu nejde mávnout kouzelnou hůlkou ani stisknout nějaké tlačítko růstu. Strukturální reformy, fiskální důvěryhodnost a investice na vnitrostátní a unijní úrovni musí jít ruku v ruce.“

„Úroveň investic v EU klesla od posledního vrcholu zaznamenaného v roce 2007 o bezmála 500 miliard EUR, neboli 20 %. **Čelíme nedostatku investic. Tento nedostatek musíme odstranit.**

Evropa nám může pomoci tohoto cíle dosáhnout. Jak víte, hodlám předložit ambiciózní investiční balíček ve výši 300 miliard EUR na podporu pracovních míst, růstu a konkurenceschopnosti.

Nebudu Vám nyní podrobně popisovat, co tento balíček bude obsahovat. Jak bych také mohl, když se můj nový tým musí k jeho projednání teprve sejít.

Žádám od Vás jen trochu důvěry. Máte mé slovo, že můj sbor komisařů bude od okamžiku, kdy se ujme svého úřadu, na tomto balíčku pracovat ve dne v noci.

Pokud nám dnes vyjádříte svou podporu, balíček představíme ještě před Vánocemi. To není příslib, to je ujištění.“

První legislativní iniciativy Junckerovy Komise

„Každý den Evropa ztrácí tím, že **nevyužívá obrovského potenciálu svého ohromného jednotného digitálního trhu.** Nevytvářejí se pracovní místa, která by zde měla být. Myšlenky, které jsou DNA evropského hospodářství, se v potřebné míře nerealizují. Dovolte nám to změnit k lepšímu.“

„V budoucím světě zmítaném stále větší konkurencí bude Evropa prosperovat pouze v případě, že **utvoří kvalitní energetickou unii.**

S ohledem na jednání, která se v této souvislosti uskuteční v nadcházejících dnech, naléhavě žádám členské státy, aby v rámci Evropské rady dosáhly dohody. To nám umožní přijet do Paříže s jasným mandátem. Chceme-li dosáhnout pokroku, musíme všichni táhnout za jeden provaz.“

Závěr

„Občané ztrácejí důvěru, levicoví i pravicoví extrémisté nám šlapou paty, naši konkurenti se na nás příliš neohlížejí. Je na čase, abychom evropskému projektu vdechli nový život.

Čekají nás obrovské výzvy. Je na nás, abychom těmto výzvám dali konkrétní podobu. Chceme-li hrát nějakou roli v budoucnosti, musíme ji hrát už nyní. Je na nás, abychom se postarali o to, že rukopis evropského sociálního modelu bude jasně patrný ze všeho, co děláme. Protože Evropa je ochranným štítem pro nás všechny, pro něž je tento úžasný kontinent domovem.

Stojím tu dnes před Vámi, v této sněmovně, která je vzorem evropské demokracie, a **vyzývám Vás, abyste Evropu dali opět do pohybu.**“

Nastal čas jednat

Prohlášení na plenárním zasedání Evropského parlamentu před hlasováním o sboru komisařů

Štrasburk, 22 říjen 2014

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci,

ve svém projevu, který jsem měl tu čest zde přednést 15. července, jsem Vám představil obecné směry a práva, jež připadají navrženému předsedovi Komise na základě smlouvy.

To nebylo žádné slohové cvičení, byla to prezentace programů, projektů, témat a ambic.

Komisaři, kteří budou členy mé Komise, pokud je v této funkci potvrdíte, se těmito obecnými směry budou řídit. Nevyžadují však od komisařů slepou poslušnost. Už jsem to zmínil v Bruselu, když jsem sbor komisařů představoval: v mém věku se s kariérou diktátora nezačíná. Chtěl bych, aby se komisaři cítili svobodní. Od navrženého předsedy Komise se žádalo, aby se vynasnažil sestavit politický sbor komisařů. Respektujte tedy, že komisaři budou vyjadřovat politické názory a svými úvahami budou oživovat diskuse uvnitř Komise. Byl jsem zvolen předsedou Komise na základě programu, který mě zavazuje vůči Evropskému parlamentu. Uzavřel jsem s Vámi, pane předsedo, i s celým Parlamentem smlouvu a hodlám dodržovat její podmínky, jež jsem Vám vyložil letos v létě.

Komise, která se ujme své funkce 1. listopadu, pokud k tomu svolíte, vystřídá Komisi pod vedením Josého Manuela Barrosa, jenž zastával úlohu předsedy této instituce po uplynulých deset let. Chtěl bych na tomto místě vzdát Josému Manuelu Barrosovi hold, neboť vykonával funkci předsedy ve skutečně náročném období. Jeho Komise musela zvládnout ekonomickou a finanční krizi a její následky. Do rozličných opatření Unie se jí podařilo začlenit třináct nových členských států. Domnívám se, že José Manuel Barroso odvedl dobrou práci a že byl velmi často kritizován způsobem, který mi občas připadal dosti nepříjemný. Předseda Barroso se za Evropu velmi zasloužil a já bych mu chtěl za vynikající práci, kterou odvedl, poděkovat.

V červenci jsem Vám slíbil, že sestavím politickou Komisi. Prohlásil jsem, že příští Komise bude politická, a to velmi výrazně. Bylo to všeobecné přání, které mnozí z Vás vyjádřili. Komise není anonymním shlukem vysoce postavených úředníků. Generální ředitelé, ačkoli jsou všichni schopní, musí podléhat komisařům, a ne naopak.

Vynaložil jsem tedy veškeré úsilí, aby vlády společně se mnou navrhly jako členy Komise vlivné osobnosti.

Muži a ženy, kteří budou tvořit můj sbor komisařů, zastávali ve svých zemích důležité funkce, v nichž museli nést velkou odpovědnost. V Komisi zasednou čtyři bývalí předsedové vlád, devatenáct bývalých ministrů, tři bývalí ministři zahraničních věcí, několik bývalých ministrů financí, sedm komisařů z odcházející Komise a osm komisařů, již byli členy Evropského parlamentu. Vyjadřuje se tím skutečnost, že tato Komise musí být výrazně politická.

Slíbil jsem Vám, že Komise bude političtější, a její složení svědčí o tom, že bude političtější než Komise minulá. V červenci jsem Vám rovněž slíbil výkonnější Komisi, i to bylo přáním, které sdílí většina z vás v tomto shromáždění. Rozhodl jsem se změnit uspořádání Komise. Na rozdíl od zažitých praxí jsem jmenoval prvního místopředsedu a pro tento post jsem vybral Franse Timmermanse, kterého dnes dopoledne zvlášť vřele zdravím.

Vybral jsem ho proto, že ho znám už dlouhá léta, ale také proto, že jsem chtěl v Komisi nastolit politickou rovnováhu, kterou se jmenováním jednotlivých komisařů nepodařilo dostatečně prosadit. Ve většině evropských deníků jsem se dočetl, že Frans Timmermans mi bude pravou rukou. Doufám, že čas od času mi bude i levou rukou, ale to bude složité.

Jmenoval jsem též několik místopředsedů. Jelikož smlouva tak stanoví, jmenoval jsem místopředsedkyní Vysokou představitelku Unie. Místopředsedkyní jsem chtěl jmenovat komisařku pro rozpočet, protože sestavení a plnění rozpočtu je svou podstatou horizontální záležitostí. Poté mě napadlo, že bych mohl požádat bývalé předsedy vlád, aby se ve sboru komisařů ujali funkce koordinátorů. Předsedové vlád již přivykli obtížnému úkolu, kterým je koordinovat práci druhých. Někdy uspějí, jindy ne, ale vědí, o co při koordinaci jde. Proto jsem ty, kteří mají s touto rolí zkušenost, požádal, aby v mé Komisi byli místopředsedy. Franse Timmermanse jsem se rozhodl pověřit uplatňováním zásady subsidiarity, někdy také nazývané deregulace. Jedná se o důležité téma. Prohlásili jsme a slíbili jsme evropským voličům a občanům, že z Evropy učiníme ambiciózní, dobře fungujícím podnikem, který se bude zabývat významnými problémy. Nebude však řešit menší témata, na něž se odpovědi lépe hledají v členských státech či v místních komunitách. Frans Timmermans bude bdít nad zásadami zlepšování právní úpravy. Je to nelehká práce, jež se dotkne všech komisařů, neboť všichni musí přispět k tomuto úsilí o obnovu Evropské unie, způsobu, jakým reaguje a politicky jedná. Kromě toho bude Frans Timmermans odpovědný za udržitelný rozvoj, který je důležitým cílem, dlouhodobým projektem a naší každodenní starostí. Nemohl jsem vyhovět návrhům vašeho Výboru pro životní prostředí, který si přál, aby pravomoc v oblasti udržitelného rozvoje byla přidělena místopředsedovi odpovědnému za růst a investice. Zásada udržitelného rozvoje je zakotvena v článku 3 smlouvy a počítá s ní i Listina základních práv, jejíž dodržování bude významnou součástí práce pana Timmermanse. Proto jsem se rozhodl dát toto obzvláště významné hledisko naší společné činnosti na starost právě jemu.

Místopředsedové, jež jsem vybral, budou mít za úkol naplňovat priority Komise, které jsem vám v červenci letošního roku přednesl. Bude tu místopředseda odpovědný za energetickou unii, ve všech jejích podobách, včetně energie z obnovitelných a alternativních zdrojů. Dále místopředseda odpovědný za růst a investice, místopředseda odpovědný za evropský digitální trh a místopředseda pro euro a sociální dialog. Nejsou to však nějací šéfové, kteří by poučovali ostatní komisaře. Ve

sboru komisařů mají všichni stejná práva. Tito místopředsedové mají vést projekty, být koordinátory, moderátory, shromažďovateli, organizátory nápadů a iniciativ. Během parlamentních slyšení a v seriózní části veřejného mínění vyjádřeného v tisku jsem zaznamenal mnoho obav a otázek ohledně této velké neznámé, kterou je role místopředsedů koordinujících práci Komise. Překvapilo mě, že to musím číst. Všichni mi říkali, že Komise by měla fungovat efektivněji. Všichni, nebo skoro všichni si stěžovali, že sbor komisařů čítá 28 členů, tedy jednoho komisaře z každého státu. Prý je jich zbytečně moc. Měl jsem tedy na výběr: buď změním organizační strukturu, nebo rozkouskuji pravomoci tak, abych je mohl rozdělit mezi 28 komisařů. Otázka je to celkem jednoduchá. Buď chcete 28 komisařů, z nichž každý si libuje v práci na svém písečku, odděleně od ostatních a zabývá se svými omezenými pravomocemi, které vznikly rozkouskáváním a rozsekáním pravomocí, kterými Komise disponuje, nebo komisaře, jejichž činnosti se vyvíjejí pod přátelskou záštitou místopředsedů koordinujících jejich práci. Jestli jste chtěli takovou Komisi jako v minulosti, tak jste mi to měli říct. Ale jestli chcete Komisi výkonnější, která se stará o naplnění velkých ambicí Evropy, organizuje je a dává jim strukturu, tak neexistuje jiná možnost, než pověřit prováděním hlavních politických priorit Komise několik místopředsedů.

Uvedu dva příklady. Máme místopředsedu pro euro a sociální dialog, jednoho komisaře pro hospodářské a finanční záležitosti, daně a cla a dále komisařku pro sociální věci. A pak je tu evropský semestr. Je jasné, že odpovědný místopředseda musí koordinovat iniciativy komisařky pro sociální věci s iniciativami komisaře pro hospodářské a finanční záležitosti. Evropský semestr není jen hospodářským a finančním semestrem. Doporučení pro jednotlivé státy, jež Komise v rámci evropského semestru vydá, musí nezbytně zohledňovat sociální hlediska hospodářské a měnové integrace Evropy.

Hodně se diskutuje o ratingu AAA. Hodnocení AAA se všem líbí. V eurozóně v podstatě zbývají dvě země, kterým byl rating AAA udělen: Německo a Lucembursko. Německo má dobrou šanci si toto hodnocení udržet, v případě Lucemburska se ještě uvidí. Já bych si ale přál, aby Evropská unie znovu usilovala o jiné špičkové hodnocení a aby se jím obdařila. Přál bych si, aby Evropa získala hodnocení AAA v sociální oblasti. Hodnocení AAA v sociální oblasti je stejně důležité jako v oblasti ekonomiky a financí.

Navrhli jsme místopředsedu pro růst a investice. Jeho úkolem bude koordinovat činnost všech komisařů, kteří mohou k politice růstu a inovací přispět, tedy komisařky pro dopravu, komisaře pro digitální ekonomiku, opět komisaře pro hospodářské a finanční záležitosti, daně a cla, komisařky pro sociální věci a zaměstnanost, komisaře pověřeného realizací jednotného kapitálového trhu, komisařky pro vnitřní trh a tak dále.

Chceme-li Evropanům, a tedy nejprve Evropskému parlamentu, předložit ambiciózní balíček pro investice, je potřeba, aby to někdo zorganizoval. A protože se zde musí spojit několik pravomocí a několik komisařů musí své rozličné politiky zaměřit stejným směrem, je jasné, že potřebujeme jednoho místopředsedu, který jejich práci zkoordinuje. Chci skoncovat s izolací, se způsobem správy, v němž si každý komisař pracuje na svém. Chci ukončit nekooperativní způsob myšlení, který se v činnosti Komise tak často projevuje.

Rád bych vás upozornil na něco, nad čím se téměř nikdo z komentátorů nepozastavil, totiž, že ten, kdo na tomto novém uspořádání nejvíce trpí, jsem já – a to z toho prostého důvodu, že jsem velkou část svých předsednických pravomocí přenesl na místopředsedy. Nelze ustanovit místopředsedy odpovědné za jednotlivé projekty, pokud by předseda nadále vystupoval v čele Komise jako doposud. Chtěl bych zde prohlásit, že k tomu, aby mohl být nějaký bod přidán na pořad jednání, chci nejprve obdržet souhlas místopředsedy, jenž je za koordinaci dané oblasti odpovědný. Nicméně ten, kdo své výsady přenechal druhým – a to teď nemyslím jako výhružku – je může v případě potřeby nárokovat zpět. Ale jinak jsou místopředsedové odpovědni za práci, která až dosud byla přednostním právem předsedy Komise.

V červenci jsem vám slíbil, že se postarám, aby v nové Komisi zasedl dostatečný počet žen. Máme nyní devět komisařek, tedy stejný počet, jako měla Komise pod vedením předsedy Barrosa. Těchto devět komisařek jsem si musel u vnitrostátních vlád vybojovat. Na konci července, dva týdny po tom, co jsem k vám promluvil, navrhly vlády celkem tři ženy. Musel jsem řadu vlád přesvědčovat, aby vyslaly na post komisaře ženu, a mnoho mužských kandidátů jsem musel odmítnout. Neprozradím vám koho, protože nechci uvést do rozpaků předsedy vlád, které se mi podařilo přesvědčit, aby navrhly ženu. Ale upřímně, devět žen z 28 komisařů, to je pořád směšné.

Vzhledem k tomu, že v podstatě všichni jsme ve své zemi členem politické strany a všichni většinou známe svého předsedu vlády, začneme hned od zítřka naše vlády na toto téma upozorňovat. Je mi trochu trapné, že vám to navrhuji, když Lucembursko ženu nevyslalo. Ale jistě tak učiní příště. Vždyť Viviane Redingová byla komisařkou patnáct let.

Během debat, které jsme vedli v červenci, jsem Vám, drazí přátelé, slíbil, že budu pozorně sledovat slyšení komisařů. Jak taky nenaslouchat slyšení? Sledoval jsem – přiznávám, že ne vždy se stejným zájmem – všech 29 parlamentních slyšení. Už v červenci jsem Vám říkal, že Komise není generálním tajemníkem Evropské rady ani Rady ministrů a že já nebudu přísluhovačem Evropského parlamentu. Vyslechl jsem, co jste při slyšeních, která se odehrála před našima očima, řekli, a zdálo se mi dobré vyvodit z toho několik důsledků. Komisařku navrženou ze Slovinska musela vystřídat jiná slovinská komisařka, které jsem se rozhodl přidělit důležité portfolio týkající se dopravy. Protože jsem nechtěl zpochybnit základní strukturu Komise, rozhodl jsem se jmenovat pana Šefčoviče komisařem odpovědným za energetickou unii. Maroš Šefčovič již v minulých letech funkci místopředsedy vykonával, a má tedy představu o tom, co by mohla obnášet koordinace, o kterou ho žádám. Jak jsem již uvedl, navrhl jsem svému příteli Fransi Timmermansovi, že jeho portfolio rozšířím o všechny politiky související s udržitelným rozvojem. Velmi pozorně jsem naslouchal těm, kdo si stěžovali, že jsem pravomoci v oblasti léčiv a farmaceutických přípravků přesunul z portfolia komisaře pro zdraví do portfolia komisařky pro vnitřní trh, a tím nerespektoval jejich účel. Nemyslel jsem to tak – a ti, kdo mě znají, to vědí nejlépe – že by léčiva, zdravotnické výrobky či lékařská péče samotná byly zbožím jako každé jiné. Se zdravím se neobchoduje. A proto jsem reagoval na výzvu, abych toto rozdělení pravomocí uvedl do pořádku. Bylo to přání, které zaznělo při parlamentních slyšeních, bylo to také přání, jež vyslovila velká část zdravotnických profesí. Rozhodl jsem se tedy přesunout tyto pravomoci zpět do portfolia komisaře pro zdraví.

Politika vesmíru je podle mého názoru slibnou oblastí. Zdálo se mi vhodnější pověřit politikou vesmíru komisařku odpovědnou za vnitřní trh, jak tomu bylo ve složení předcházejících Komisí. Co se týče občanství: ano, sledoval jsem vaše debaty o této otázce a zaznamenal jsem řadu poznámek, jež vyjadřovaly jistou nespokojenost. Rozhodl jsem se tedy přidat záležitosti týkající se občanství do portfolia komisaře odpovědného za migraci a vnitřní věci, který bude samozřejmě tuto pravomoc sdílet s komisařkou pro spravedlnost. Do portfolia pana Navracsicse jsem zařadil sport.

Zaznamenal jsem, pane předsedo, intenzivní diskuse kolem urovnávání sporů mezi investorem a státem v rámci jednání o transatlantickém partnerství v oblasti obchodu a investic. Dovolte mi ještě jednou jasně vyjádřit své stanovisko, které jsem před tímto shromážděním přednesl již 15. července a které najdete i v mých politických směrech: nepřipustím, aby pravomoc soudů členských států EU byla omezována zvláštními režimy pro spory mezi investorem a státem. Právní stát a zásady rovnosti před zákonem se musí uplatňovat i v této souvislosti. Mandát k vyjednávání počítá s řadou podmínek, které tento režim musí splňovat, jakož i posouzení jeho vztahu k vnitrostátním soudům. V tomto ohledu tudíž neexistuje žádná povinnost: mandát jí ponechává jako možnost a spíše slouží jako vodítko. Měl jsem za to, že můj postoj v této otázce byl naprosto jasný, ale s potěšením ho zde dnes přednáším znovu, neboť mě o to řada z Vás požádala: v dohodě, kterou má Komise nakonec předložit tomuto shromáždění ke schválení, nebude žádné ustanovení, které omezuje přístup stran k vnitrostátním soudům nebo které umožňuje, aby poslední slovo ve sporech mezi investory a státem měly tajné soudy.

Franse Timmermanse jsem opět jakožto prvního místopředsedu odpovědného za právní stát a Listinu základních práv požádal, aby mi v této věci radil. V transatlantickém partnerství v oblasti obchodu a investic nebude žádná doložka o sporech mezi investorem a státem, pokud s tím nebude souhlasit i Frans. Jsem přesvědčen, že s Vaší podporou bude možné vyjednat ambiciózní obchodní dohodu se Spojenými státy, jež bude zcela respektovat evropské zájmy a zásadu právního státu. Budu o uzavření obchodní dohody se Spojenými státy rozhodně usilovat, tomuto Parlamentu jsem však během své kampaně slíbil, že budu velmi pozorný k evropským pravidlům. S Američany musíme vyjednávat. Tuto dohodu dovede do zdárného konce Frans, ale já jsem se chtěl k této důležité otázce co nejjasněji vyjádřit.

Vážený pane předsedo, přecházím teď do jazyka mistrů světa, přestože mistři světa jsou momentálně ve ztlačně slabší formě.

Pan předseda je toho názoru, že se jedná pouze o přechodný stav. Avšak i Němci musí být s to si zvyknout na to, že by mohli být slabší trvale.

Rád bych teď podal pár doplňujících vysvětlení k několika otázkám, které v debatě posledních týdnů vystupovaly do popředí.

V červenci jsem zde předstoupil se slibem, že předložím balíček investičních opatření v hodnotě 300 miliard eur. Investice mají pro evropskou ekonomiku stejně jako pro ty, kdo zde žijí a pracují, životní význam. Následkem výrazného poklesu investic, který oproti předkrizovému roku 2007 dosahuje v průměru přes 20 %, Evropa nyní trpí. Jen v Portugalsku se investice propadly o 36 %, v Řecku o 64 %. Ekonomiky, v nichž se

neinvestuje, nemohou růst. A ekonomiky, které nerostou, nemohou zajistit zaměstnanost. Právě proto mi tento investiční program leží tolik na srdci. A chci v této souvislosti jednoznačně prohlásit, že žádný z pokusů, jež byly mezitím samozřejmě zahájeny, aby mě od tohoto záměru odradily, k ničemu nepovede, protože já ohlášený investiční program předložím.

Tento program přitom nebude možno financovat dalšími dluhy. Musíme se postarat o to, abychom inteligentním vynakládáním peněz z veřejných zdrojů podnikli investice soukromé. Ekonomika musí vědět, že ve společnosti má určitou úlohu plnit i ona. Za boj proti nezaměstnanosti totiž nejsou odpovědné jen státy, ale svůj díl odpovědnosti zde nese právě i hospodářství. Apeluji tedy na evropskou ekonomiku, aby svým dílem přispěla, tak aby se zlepšila situace na evropském trhu práce a aby se rozproudily investice, které tak naléhavě potřebujeme, chceme-li se pohnout z místa.

Zmíněný investiční program nebudu oproti původnímu plánu předkládat během prvních tří měsíců svého funkčního období, ale učiním tak do Vánoc společně s příslušným místopředsedou Komise Jyrkim Katainenem. Tato záležitost spěchá a naší povinností je jednat co nejrychleji.

Náš investiční program nebude představovat program konjunkturního oživení, o něž se v 70. letech snažily některé členské státy. Konjunkturní programy totiž přinášejí jen krátkodobý efekt, zatímco my potřebujeme cílené investice, které generují další růst a umocní sílu evropské ekonomiky ve střednědobém horizontu. Nejde přitom o to, abychom jednoduše jen na něco vyčlenili peníze a vytvářeli dojem, že něco děláme. Jde o to, peníze mobilizovat, tak abychom společně se soukromou sférou střednědobě podpořili v Evropské unii prorůstové síly a růstový potenciál. Říkám to i proto, že hlavním úkolem, který před námi stojí, je postavit se nezaměstnanosti. Boj s nezaměstnaností mladých lidí, která v mnoha členských státech dosáhla až skandální výše, si totiž žádá podporu od soukromé podnikatelské sféry především, i když přirozeně nejen od ní.

V rámci těchto společných snah budeme samozřejmě muset zapracovat i na evropské digitální agendě a digitálním vnitřním trhu. O tuto důležitou oblast se bude starat kolega Günther Oettinger. Již samotné investice, které je na tomto poli třeba realizovat, podníčí v příštích letech růst v hodnotě zhruba 250 miliard eur. A my tento záměr uskutečníme.

V posledních měsících padalo hodně stížností na adresu Paktu stability. Hodně se o něm diskutovalo, ale málo přemýšlelo. I v tomto bodě se chci vyslovit jasně. Já sám i Evropská komise jako celek se držíme stanoviska Evropské rady z 27. června, podle něhož se pravidla paktu měnit nebudou. Na tom, že se na tato pravidla sahat nebude, se v červnu shodlo všech 28 vlád bez výjimky. Při jejich uplatňování se však samozřejmě postupuje s určitou flexibilitou, s níž příslušné smlouvy i další právní akty počítají. Naše jednání se tedy bude řídit tím, k čemu nás Evropská rada vyzvala a co jsem již 15. července přednesl zde, na půdě Parlamentu. Rozpočtová kázeň je nezbytná stejně, jako je nezbytná flexibilita a jako jsou nezbytné strukturální reformy. Přitom je nemyslitelné, aby byla flexibilita uplatňována bez strukturálních reforem, které do evropské ekonomiky a na pracovní trh vnesou trvalé oživení.

Rád bych některé kolegy vyzval k tomu, aby se rozloučili s představou, že prorůstová dynamika a stimuly zaměstnanecké politiky samy od sebe znovu nabere dech jen při přehnaném utahování opasků a politice tvrdých úspor. To však současně neznamená, že platí opak, totiž že se růst dostaví automaticky s deficitem a vysokým zadlužením. Kdyby tomu totiž tak bylo a kdyby schodky a dluhy opravdu generovaly hospodářský růst, pak by Evropa musela růst jako nikdy ve své historii, protože jsme se doposud nikdy nemuseli zodpovídat za tak vysoké zadlužení jako právě dnes. Neméně chybné by ale bylo myslet si, že prorůstově působí již samotná konsolidace rozpočtů, i když ji nedoprovází potřebná pružnost a strukturální reformy a investice. Z toho vyplývá, že potřebujeme obojí: jak rozpočtovou disciplínu, tak prorůstově orientovanou politiku ve spojení s investicemi, které nám umožní vykročit do budoucnosti potřebným tempem.

A konečně jsem si, dámy a pánové, povšiml, že vyvstalo mnoho otázek kolem toho, co jsem v červenci prohlásil ohledně rozšiřování. Jmenoval jsem komisaře pro politiku sousedství a jednání o přistoupení. Rada Vašich výborů navrhla přejmenovat toto portfolio na „komisaře pro sousedství a rozšíření“. Po vlastním pečlivém uvážení a po diskusi s řadou svých přátel jsem se rozhodl nazvat toto portfolio „komisař pro jednání o rozšíření“. Nechci klamat lidi ani národy. Nevyvolávejte u těch, kteří jsou kandidátskými zeměmi, dojem, že by se mohly stát členy Evropské unie v průběhu příštích pěti let. Během funkčního období této Komise nepřistoupí žádní noví členové. To prostě není proveditelné.

A proto nevykládejme nikomu báčorky. Nenamlouvejme těm, kteří čekají na přistoupení, že by k němu mohlo dojít v příštích pěti letech. Jednání o rozšíření budou samozřejmě pokračovat se stejným elánem, stejným zápallem a stejným nasazením, jako tomu bylo doposud. Chtěl bych pozdravit země, které jsou kandidáty na přistoupení k Evropské unii, a vzkázat jim, že jednání samozřejmě budou urychlena, bude-li to potřeba, ale že není realistické se domnívat, že budou moci být zdárně ukončena do roku 2019.

Na závěr je tu ještě jeden problém, který trápí mě a trápí i Vás a je skandální, a tím myslím nezaplacené faktury Evropské unie.

Není to nic nového. Společně s Guy Verhofstadtem jsme již v dobách, kdy jsme oba byli ministři pro rozpočet, odhalili v Radě ve složení pro rozpočet nezaplacené faktury. Aby byla Evropská unie důvěryhodná, nemůže být neplatičem. Evropská unie musí svým závazkům dostát.

To je tedy, vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, několik vyjasnění, kterými jsem chtěl reagovat na naše debaty a Vaše otázky, kterých bylo mnoho.

Pohybujeme se v mezinárodním kontextu, který nám dennodenně ukazuje, že žijeme ve stále nebezpečnějším světě. Hnutí nazývané Islámský stát je nepřítelem evropských hodnot a jeho nekalé jednání nemůžeme akceptovat.

Krise vyvolaná virem Ebola vyžaduje odhodlanou, rychlou, organizovanou a soustředěnou reakci Evropské unie. Mám pocit, že v boji s touto epidemií jsme se dosud neukázali dost schopnými.

S velkou lítostí konstatuji, že dokud se nemoc vyskytovala jen na africkém kontinentě, nepodnikli jsme nic. Jakmile se epidemie rozšířila i do Evropy, začali jsme jednat. Měli jsme se k činu odhodlat už dříve.

Problémy související s nezákonnou migrací zůstávají nevyřešené. Požádal jsem bývalého ministra zahraničních věcí Řecka a bývalého řeckého ministra obrany, aby se tohoto úkolu zhostil. Stejně tak jsem požádal kyperského komisaře odpovědného za humanitární pomoc, aby co nejrychleji odcestoval do Afriky a zdůraznil přítomnost Evropské komise na místě. Problémy s nezákonnou i zákonnou migrací bude Komise, která se – jak doufám – ujme své funkce 1. listopadu, řešit jako skutečné priority.

Opakuji, co jsem již prohlásil v červenci: přál bych si, abychom znovu odhalili sílu metody Společenství. Chtěl bych, aby se tato Komise a tento Parlament stali hlasateli, tvůrci a architektky obnovy metody Společenství.

Mezivládní metoda má své opodstatnění v naléhavém případě a v daném okamžiku, ale já věřím v přínosnou trojstrannou spolupráci mezi Parlamentem, Radou a Komisí a chtěl bych, abychom se k této metodě opět vrátili.

Řekl jsem Vám, že se cítíme vázáni smlouvou uzavřenou s Vaším Parlamentem na příštích pět let. Parlament bude první instancí, na niž se nová Komise bude odvolávat. Ten Parlament, který se postaral o to, aby z voleb konaných 27. května, v nichž občané vyjádřili svou všeobecnou vůli, byly vyvozeny normální, přirozené důsledky.

Připouštím, že jsou mezi námi tací, kteří nesouhlasili s tím, aby politické strany nominovaly kandidáty na předsedu Komise. Stalo se tak a dnes zde prohlašuji, a říkám to zejména těm, komu se tento proces nezamlouval: už se k tomu nemá cenu vracet.

V roce 2019 bude kampaň do evropských voleb skutečně celoevropskou kampaní a všichni budou dobře informováni, než se k urnám vydají... Také demokracie je evropská, zasahuje celý kontinent a tím, že se Evropa stane demokratičtější, neubírá nic na významu států a národů. Národů, a to zdůrazňuji, které nejsou jen dočasným historickým výmyslem, ale které mají přetrvat. A Evropa musí národy a členské státy respektovat. Evropa se nevytváří na úkor národů, jež mají své tradice, své ctnosti, své bohatství a opodstatnění. Evropa se nevytváří na úkor členských států, ale na základě dobré vůle, kterou nacházíme všude v Evropě, v občanské společnosti, v našich společnostech, členských státech i národních parlamentech.

Prozradím vám své přesvědčení. Jsem přesvědčen, že tato Komise ztělesňuje naši poslední šanci: buď se nám podaří přiblížit Evropu evropským občanům, anebo ztroskotáme. Buď se nám podaří vytvořit z Evropy politický celek, který se zabývá podstatnými záležitostmi a nepodstatné věci ponechává stranou, nebo ztroskotáme. Buď se nám podaří ve spolupráci s členskými státy, vládami, parlamenty a sociálními partnery dramaticky snížit nezaměstnanost, anebo ztroskotáme. Buď se nám podaří dát mladým Evropanům novou perspektivu, nebo dříve ztroskotáme.

Chtěl bych, abychom se chopili této šance Evropu znovu rozhýbat. Evropa si to zaslouží a já počítám s Vámi, pane předsedo, dámy a pánové, že podpoříte Komisi v jejích mnohačetných úkolech, které stojí před námi, před Vámi i všemi Evropany.

